

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XII nr. 50 (446)—14 decembrie 1963

lacăra

50

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

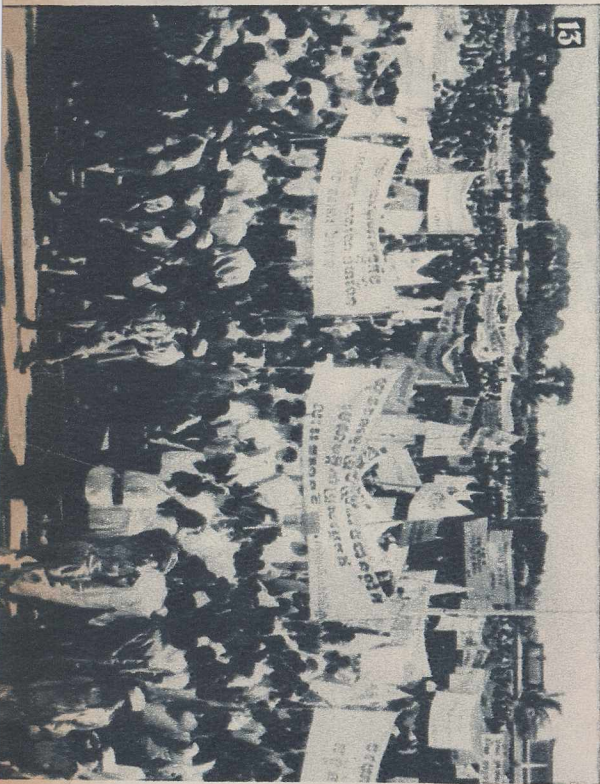
Iolanda LAZĂR, din lotul republican
de hipism (tineret).

Fotografie de Dan Birlădeanu

REDACTIA: BUCUREȘTI, PIAȚA SCÎNTEII
Căsuța poștală: 3507, Of. 33
Tel. 17.60.10, int. 1744

ABONAMENTE la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. **PREȚUL REVISTEI 2 LEI. ABONAMENTE: 3 luni: 26 lei; 6 luni: 52 lei; un an: 104 lei.**

Fotografica Flacării

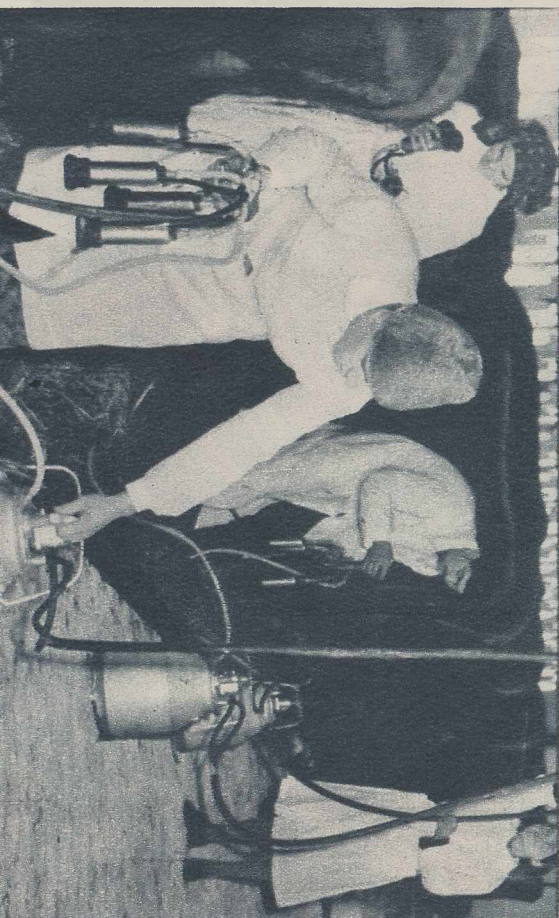

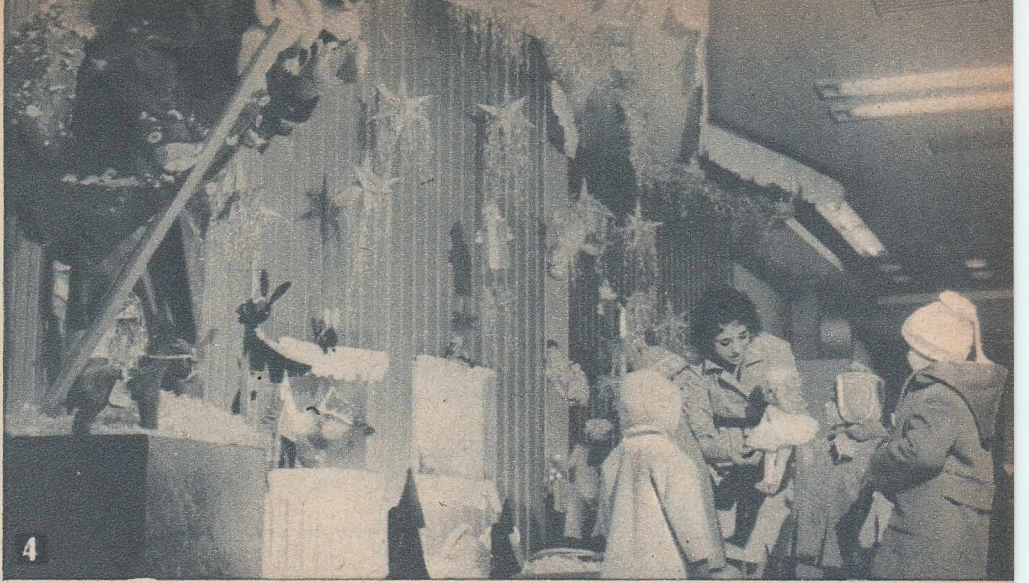
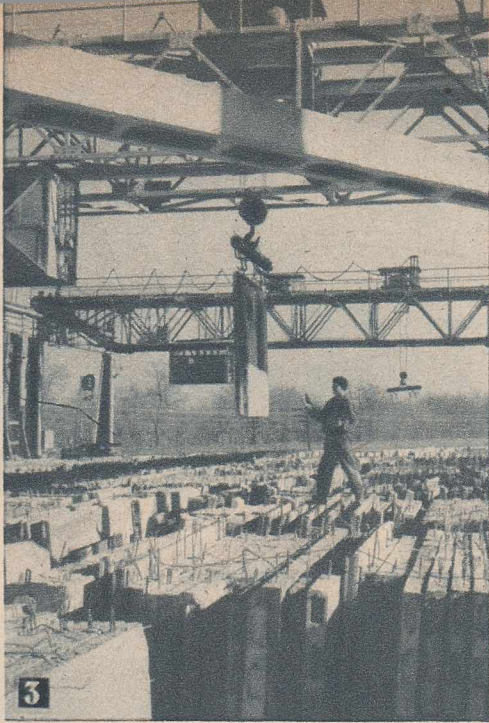
Proletari din toate țările, uniți-vă!
Anul XII nr. 50 (446)—14 decembrie 1963

Iacăra

50

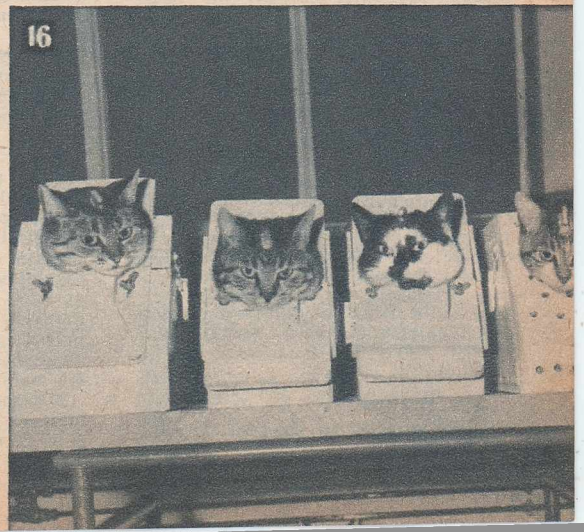
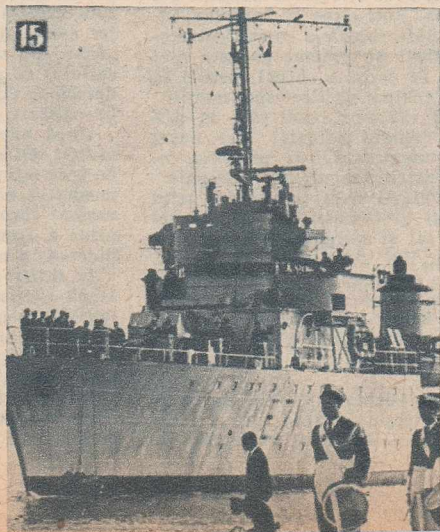
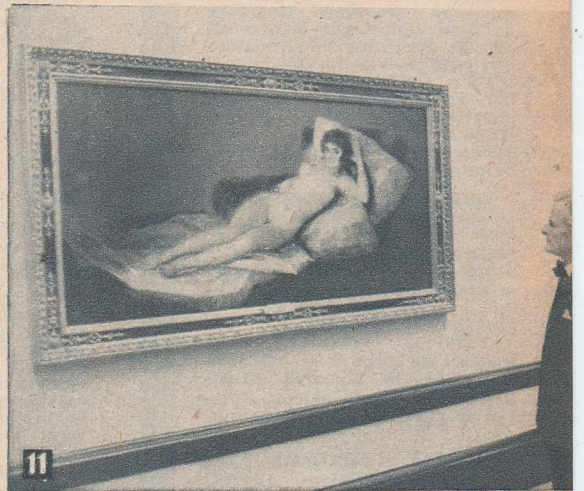

- 1 2** Printre numeroasele întreprinderi care și-au îndeplinit planul pe anul 1963 la toți indicatorii, realizând importante economii peste plan, se află și Complexul de falanță și sticlă din Sighișoara (foto 1), și fabrica de uleiuri vegetale comestibile și tehnice „Argus” din Constanța (foto 2).
- 3** Imagine de la întreprinderea de prefabricate din Roman, unde în ultima vreme capacitatea de producție s-a dublat, asigurându-se și condiții pentru continua îmbunătățire a calității produselor.
- 4** Luna cadourilor în Capitală. Un aspect de la magazinul „Romarta copiilor”, unde Moș Gerilă veghează ca deservirea micilor cumpărători să se facă în bune condiții.
- 5** La G.A.S. Amzacea, raionul Negru Vodă, lecțiile teoretice din cadrul cercului agro-zootehnic sînt completate și cu lecții practice. În fotografie, brigada a II-a zootehnică la o lecție practică de muls mecanic.
- 6** Apreciatul actor Iurie Darie este în același timp un înzestrat desenator și un bun prieten al copiilor. Iată-l la o emisiune pentru cei mici a Studioului de televiziune, în care Iurie Darie apare și ca actor, și ca desenator.

Fotocronica Flacăării ♦ Fotocro

- 7** La Teatrul „C.I. Nottara” din Capitală a avut loc premiera piesei „Act venețian” de Camil Petrescu, din care vă prezentăm o scenă în interpretarea actorilor Eugenia Bădulescu și George Constantin.
- 8** Ansamblul de cîntece și dansuri „Perința” al Sfatului popular al orașului București întreprinde un turneu în mai multe țări din Asia. Fotografia prezintă pe membrii ansamblului la Phentian — capitala R.P.D. Coreene.
- 9** Jomo Kenyatta a anunțat în cursul unei conferințe de presă (în fotografie) că după proclamarea independenței, guvernul Kenyei va cere admiterea țării în O.N.U. Cu același prilej, Kenyatta a prezentat pe membrii viitoarei delegații a Kenyei la O.N.U.
- 10** Iarna și-a făcut apariția în Suedia prin puternice furtuni de zăpadă, pe șoselele din nordul țării producîndu-se înzăpeziri.
- 11** La Academia Regală din Londra s-a deschis o expoziție de tablouri ale marelui pictor spaniol Goya; printre acestea — și celebra „Maja desnuda” (în fotografie).
- 12** Aldo Moro, secretarul general al Partidului democrat-cristin din Italia, a format noul guvern din care fac parte reprezentanți ai partidelor democrat-cristin, social-democrat, republican și — pentru prima oară după 1947 — al partidului socialist.
- 13** Miting de masă la Pnom-Penh — capitala Cambodgiei — în cadrul căruia participanții au aprobat hotărîrea guvernului țării de a renunța la ajutorul american.
- 14** Frontul național de eliberare din Vietnamul de sud împlinește 3 ani de existență. În fotografie, un detașament al Frontului intrînd într-o localitate eliberată de sub controlul trupelor guvernamentale.
- 15** Solemnitatea intrării primului vas militar tunisian în portul Bizerta, după ce trupele franceze au părăsit această ultimă bază militară franceză din Tunisia.
- 16** Aceste pisici sînt antrenate la un centru medico-spațial din Paris în vederea unor experiențe cosmice franceze.

PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

DUMINICĂ 15 DECEMBRIE 8.50: Gimnastică **9.00:** Emisiunea pentru copii și tineretul școlar **10.30:** Rețeta gospodinei **11.00:** Emisiunea pentru sate **18.00:** Programul de varietăți „Nu e rolul meu”... În distribuție: Petre Ștefănescu-Goangă, Ion Fintesteanu, Silvia Chieș, Iolanda Mărculescu, Angela Moldovan, Ion Dacian, Fory Elterie, Valentin Teodorian, Nicolae Băluță, Carmen Stănescu, Vasilica Tastaman, Sanda Toma, Marga Barbu, Adela Mărculescu, Ion Luclan, Ion Pîso, Dem. Savu, Radu Zaharescu, Horia Căciulescu, Florin Piersic, Constantin Rucăreanu, Ștefan Tapalagă și alții **19.00:** Jurnalul televiziunii **19.15:** Partea a doua a emisiunii de varietăți **20.30:** Baletul „Giselle” de Adolphe Adam **21.00:** Actualitatea cinematografică. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

LUNI 16 DECEMBRIE 19.00: Jurnalul televiziunii **19.10:** Știință și tehnică pentru tineretul școlar — Aurul negru **19.40:** Filmul artistic „Soare și umbră”, un poem al dragostei, victiei și păcii **21.10:** Agendă muzicală. Fie ale muzicii românești — luna decembrie. Își dau concursul: Arta Florescu, Teodora Lucaclu, Miluță Gheorghiu, Nicolae Florei, Ion Buzea, Cristea Zalu și un grup de balerini **22.00:** Telesport. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

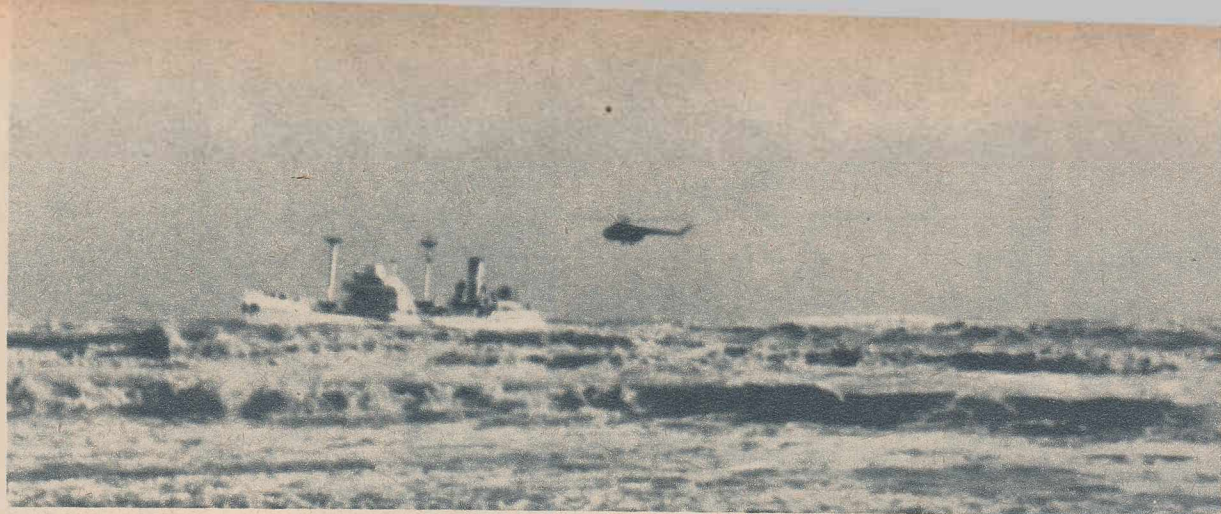
MĂRTI 17 DECEMBRIE 18.30: Universitatea tehnică la televiziune **19.00:** Jurnalul televiziunii **19.10:** Pentru copii — „Țac și Pac pe strada Catalogului” **19.30:** Șah **19.45:** Emisiunea de știință — „Iluzii în timpul zborului” **20.05:** Vitrina literară **21.05:** „Trei ore de drum” — revedere cu actorul sovietic Ulianov, într-o nouă creație **21.35:** Artiști amatori în studio. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

JOI 19 DECEMBRIE 19.00: Jurnalul televiziunii **19.10:** Pentru copii — Echipajul Val-Virtuej pe Marea Sarmatică **19.40:** Transmisiunea concertului orchestrei simfonice a Radioteleviziunii — Festival Beethoven. În program: Uvertura Coriolan; Concertul pentru vioară și orchestră în re major; Simfonia a V-a în do minor. Dirijor, George Georgescu; solist, violonistul Allan Loveday (Anglia). În pauză — Tinere condeie. În încheiere: Poșta televiziunii, buletin de știri, buletin meteorologic.

VINERI 20 DECEMBRIE 18.30: Universitatea tehnică la televiziune **19.00:** Jurnalul televiziunii **19.10:** Album artistic prezentat de elevii liceului militar „Ștefan cel Mare” (cîntece, jocuri populare și gimnastică) **19.50:** Iosif Lisowski — tehnician inovator **20.20:** Concert de estradă — transmisiune de la Moscova **21.00:** Săptămîna. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

SÂMBĂTĂ 21 DECEMBRIE 19.00: Jurnalul televiziunii **19.10:** Pentru cei mici — „Azi plitic, mâine voinic” **19.35:** Maestrul genului scurt — A.P. Cehov. Două ecranizări după schițele „Esculapi rurali” și „Scritorul”. În distribuție: Constantin Rauchi, Cosma Brașoveanu, Nicolae Enache, Marin Moraru, Ștefan Bănică și alții **20.05:** În fața hărții **20.30:** Concurs internațional de patină artistică cu participarea sportivilor din 11 țări — transmisiune de la Bratislava **22.00:** Cîntă orchestra casei de discursi „Electrecord”. Soliști: Roxana Matei, Margareta Pîslaru, Gică Petrescu, Constantin Drăghiol. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

În paginile 21-23:
Programul de radio

Elicopterul se apropie de nava eșuată.

Un om suspendat între cer și mare.

S. O. S! OAMENI ÎN PRIMEJDIE!

Furtună puternică pe Marea Neagră. Nava comercială sub pavilion turc „Abdulah” a eșuat pe un banc de nisip la circa 300 m de țărm, în apropiere de satul Vadu. Apa a inundat sala mașinilor și nava nu se mai poate deplasa. Pe bord, întineric și frig. Oamenii sînt bicioși de furtună. Căpitanul navei cere prin radio ajutor pentru salvarea echipajului.

Stația de radio din portul Constanța recepționează mesajul S.O.S. al vasului „Abdulah”. Valurile mari provocate de furtună, adîncimea mică a apei fac imposibilă orice intervenție de salvare din larg, deoarece nava care ar fi încercat să se apropie de „Abdulah” i-ar fi împărțit soarta. Față de această situație, căpitanul portului Constanța a trimis în ajutorul navei eșuate grupul de salvare cu instalații speciale de ajutor de la țărm. Configurația terenului n-a permis însă această soluție. Mesajul o retransmis la Direcția navigației civile din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor. E anunțat TAROM-ul: singurul mijloc de salvare ar fi elicopterul.

La Centrul de elicoptere Otopeni s-a dat alarma. Sînt clipe de tensiune. Institutul meteorologic a comunicat starea timpului: pe o vreme ca asta nici măcar nu se permite zborul, necum să oblige un echipaj să plece spre mare!

Și totuși, 22 de oameni sînt în primejdie! Trebuie salvați! Dar cum? Poate numai dacă s-ar prezenta voluntari pentru executarea misiunii.

Și voluntarii s-au prezentat: șeful de echipaj Ștefănescu, cei cinci tovarăși ai săi și delegatul Direcției navigației civile, Constantin Georgescu. Cu câteva secunde înaintea decolării apare și o echipă de filmare de la Studioul „Al. Sahia”—operatorul G. Herschdorfer și semnatarul acestor rânduri — anunțată telefonic cu o jumătate de oră înainte.

Elicopterul atinge litoralul. În depărtare se zărește silueta navei hărățite de valuri. Aparatul înaintează cu

greu împotriva vîntului. Motoarele sînt solicitate la maximum, ca și nervii oamenilor. Piloții studiază posibilitatea de a se apropia de navă la o distanță care să permită ridicarea oamenilor de pe punte cu ajutorul unui cablu de 15 m, tras de o macara. Naufrațiași fac semne. Sînt plini de speranță, dar și de teamă. Din pricina lipsei de vizibilitate elicopterul e nevoit să aterizeze la mal. Prin stația de radio cere navel eșuate să coboare toate cablurile care ar putea constitui o primejdie pentru salvatoși.

Pe „Abdulah” au fost coborîte antenele de radio și cablurile. În usa elicopterului e fixată o macara care ține cablul. Mecanicul de bord își prinde mijlocul într-o centură de siguranță. Elicopterul se înalță și-l poartă agățat de cablu, pendulînd între cer și apă, biclucit cu furie de uragan. Un om își riscă viața pentru a o salva pe a altora. Cei de pe punte încearcă să-l prindă. Orice mișcare greșită a pilotului de pe elicopter poate costa viața temerarului mecanic. De sus și de jos e urmărit cu sufletul la gură. Filmăm stînd în usa deschisă a elicopterului, ținîndu-ne unul de celălalt.

După cum se știe, e foarte greu să menții elicopterul pe loc mai mult de trei minute chiar și în condiții atmosferice normale, dar pe o asemenea vreme! Încordarea oamenilor și a mașinilor a ajuns la culme. Aparatul trepidează din toate încheieturile.

În sfîrșit! Omul a ajuns pe punte. După o nouă rotire a elicopterului, e lansat din nou cablul. Unul dintre marinarii turci se prinde de el și-l pune centura. Ar dura prea mult să fie tras în elicopter, așa că e purtat pe deasupra valurilor pînă la mal. Acolo e îndrumat spre autobuzul grupului de salvare, care-i va transporta pe cei salvați

pînă în satul cel mai apropiat. Omul aleargă spre autobuz, înghețat și năucit încă de clipele trăite în suspensie...

Elicopterul își continuă cursele. De fiecare dată aceleași emoții, aceeași grea răspundere pentru fiecare viață omenească. Și nu toate manevrele reușesc din prima încercare. Timp de patru ore, într-o tensiune teribilă, echipajul elicopterului i-a transportat la mal pe toți cei 22 de marinari turci.

Comandantul navei și mecanicul elicopterului au fost aduși ultimii. În fața autobuzului, strîngeri de mînă, îmbrățișări de recunoștință. Numai că aventura nu s-a sfîrșit încă. Autobuzul nu poate străbate plaja inundată. Elicopterul își face pînă la capăt datoria de salvator: îl transportă pe marinari în sat, de unde vor pleca curînd la Constanța. Ultimele strîngeri de mînă, și elicopterul își ia zborul spre Otopeni... Duceam cu noi în casete mînturila filmată a unei pagini de eroism.

Aceste fapte s-au petrecut în anul 1963, în luna noiembrie, în ziua de 29, în apele teritoriale ale R.P. Romîne. O mînă de oameni curajoși și-au riscat viața pentru a o salva pe aceea a unor marinari străini naufragiați. Cu trei decenii în urmă, semnalele S.O.S. emise de navele aflate în primejdie erau recepționate la Constanța de către una din păsările de pradă ale Mării Negre, nava de salvare „King Lear”. Proprietarul navei de salvare intra în tratative prin radio cu naufragiații, încercînd să smulgă un preț cit mai mare. Și de multe ori se întâmpla ca în timpul tocmeții nava să se scufunde.

Două moduri de a privi viața oamenilor aflați în primejdie.

Pavel CONSTANTINESCU
regizor la studioul „Al. Sahia”

HÎRTIA SE NAȘTE DIN APE

Dragele deschid noi canale
în inima Deltei.

— La ce oră poraiți lucrul dimineața?

— Când se usucă rova pe stuf.

Cu foarte puțină vreme în urmă n-ai fi putut auzi un astfel de răspuns. Rova a intrat în viața Deltei de numai câteva luni. Niciodată plină acum existența ei gingașă n-a fost luată în seamă. N-avea de ce. În ținuturile de la gurile Dunării doar înghețul și gerurile vesteau anotimpul recoltării. Pentru prima dată în această toamnă aurie, secerișul stufului a început mai înainte ca ultimii iubitori ai mării să se fi smuls de lângă țărnițele ei.

O bosită și murdară de atâtea porturi câte a spălat, după ce trece de Brăila, Dunărea vrea parcă să ne înșele, să spună că nu prea mai are ce ne arăta. Se retrage tihnită către mare, dar de sute de ani oamenii știu că, înainte de a se întilni cu ea, fluviul se oprește să-și contemple o comoară — Delta Dunării, această stranie încheștare de ape și pământuri. O comoară căreia odinioară i se cunoștea — și mai ales i se exploata — numai farmecul, înghesuit de cele mai multe ori în formule turistice („Delta — paradis al păsărilor“, „Delta — cel mai tânăr pământ al Europei“). Miezul ei — uriașele întinderi de stufăriș — își dădea cu resemnare moartea în fiecare an. Atunci, spre sfârșitul primăverii, inima Deltei devenea un imens cimitir al stufului putrezit, în timp ce, ca să se potolească foamea crescândă de celuloză a industriei, mii

de hectare de pădure, pentru a căror renaștere e nevoie de zeci de ani, erau ucise fără nici o milă.

Desigur, Delta cu frumusețile ei nu ne va lăsa niciodată indiferenți, dar o prețuim astăzi mai mult ca oricând pentru că am izbutit să-i smulgem o bună parte din celuloza pe care apele abia așteaptă s-o înghită din fașă an de an. N-a fost de loc ușor. Oricît ar părea de necrezut, dar în zilele noastre, cînd omul a sfredelit de mult măruntaiele pământului și a coborît în adîncurile mărilor, mlaștinile se lasă greu cucerite. Sintem printre primii care le-am declarat luptă. Delta de astăzi e mărturie. Inventivității naturii, care aici pare că s-a jucat cu propriile ei creații vegetale și animale, oamenii i-au răspuns prin forța științei. Mașinile lor moderne au tulburat pacea sutelor de hectare pe care stăpîn era doar stuful. Mulți din plaurii și grindurile devenite terenuri de

seceriș nici nu au nume încă. Ne vom gândi cîndva cum să le botezăm. Deocamdată li se spune „acolo unde lucrează coloana lui Gherasim, coloana lui Feruz, a lui Crișan“ — și-mi plac aceste denumiri improvizate pentru că recunosc în ele ochi și surisuri știute: oamenii de azi ai Deltei.

Atac împotriva plaurului

Pasărea flamingo, cea cu penajul roz, se mai plimba încă prin hățisuri și nici un oaspete înaripat n-avea de gînd să plece, cînd aici, în Deltă, se pune la cale amestecul în viața unor stufărișuri neatinse pînă acum — plaurul din vecinătatea mării. Stuful crescuse acolo înalt și viguros, căci avea apă și îngrășăminte naturale din belșug. A crescut așa, nestingherit de nimeni și bine hrănit, timp de cîțiva ani. Tulpinile, uscate-iască

dar mindre — uneori trec de 5 m — au devenit un vast depozit de păstrare a căldurii soarelui. Astfel, lăstarul cel nou, suliga, cum i se spune, a fost ajutat să se maturizeze în acest an mult mai timpuriu decît stuful din amonte Deltei. Cercetătorii de la Maliuc și lucrătorii Trustului de ameliorare și valorificare a stufului, atenți de multă vreme la viața stufului din zonele maritime, au anunțat atunci începerea campaniei de recoltare cu aproape două luni mai înainte decît în alți ani. Calendarul muncii în Deltă nu-și mai are acum legile lui ciudate, potrivite după brume și vîntoase. Iarna a devenit unul din anotimpurile secerișului, nu singurul.

— La ce oră porniți lucrul dimineața?

Oricare din brigadierii lui Feruz, ai lui Gherasim ori Pavel îți răs-

(Continuare în pag. 6)

punde senin, parcă lucrurile ar sta așa de când lumea:

— Când se usucă roua.

Ca să putem auzi astăzi acest răspuns, n-a fost de ajuns semnalul Maliucului*). Încă din vară, coloanele au trebuit să-și alcătuiască itinerariile printre plaurii neclintiți până atunci. Iată o făgăduială pentru o povestire interesantă, poate senzațională, îmi ziceam în timp ce-l ascultam pe Florian Gherasim, care încerca să-mi spună totul „în rezumat“. Dar seara, pe bacul dormitor de la Pardina, omul și-a mai pierdut din scumpețea la vorbă.

... Coloana lui nu mai recoltase pe plaur. Trebuiau cunoscute drumurile (e un fel de a spune, căci, se înțelege, peste tot e numai stuf), rezistența lor și densitatea plantelor.

— Hărțile trebuie să fie aici totdeauna proaspete, să ni le facem singuri, pe viu, căci altfel nu ne ajută prea mult. Plaurul, cu plutirile lui păcatoase, e plin de surprize. Vezi ici un ochiuleț de apă — japșă îi spunem noi — peste care nici nu merită să-ți arunci ochii, dar dacă nu-l ocolești, e în stare să-ți împotmolească mașina. Înainte de a începe campania, împreună cu câțiva băieți din coloană am fost în „recunoaștere“. La 1 km de mare am avut de furcă. Stuful ne-a împotmolit furgonul — o mașină ușoară — cu care ne deplasam și n-a mai fost chip să-l scoatem. Știți, plaurul când n-are destulă apă să plutească e răzbunător, se agață de orice. Dădusem peste unul ce tinjea după apă. Vreo doi băieți, mai nerăbdători, propuneau să demontăm mașina bucată cu bucată și s-o ducem la unitate. N-ar fi fost bine. M-am gândit atunci că în eurind vor trebui să bată dinspre mare vîntu-

*) Stațiune stuficolă care stabilește cu mijloace științifice moderne căile cele mai eficiente de valorificare a stufului.

rile de forță 5-6 care vor aduce cu ele valuri mari. Le-am așteptat. Plaurul a început din nou să plutească și ne-a eliberat mașina.

... Să nu vi-l închipuiți pe Florian Gherasim vreun bătrîn care, trăind ani de zile în Delta, îi cunoaște precis toate capriciile. Fostul montor de la Șantierul naval din Tulcea abia a trecut de 25 de ani. Cu trei ani în urmă l-au chemat aici niște prieteni „băltăreți mai vechi“. N-a mai plecat, a schimbat navele cu tractoarele ușoare și, după cum se vede, a avut timp să învețe și geografia Deltei. Nici nu se poate altfel. Secerișul stufului înseamnă printre altele și putere de orientare la fața locului. Oamenii de azi ai Deltei nu-și îngăduie să-i afle secretele pe îndelete, o dată cu trecerea vremii. Se grăbesc să le deslușească.

Neliniști

Bănuindu-l că e mai visător din fire, l-am întrebat pe Ion Suhov:

— Spune-mi, nu ți-ai dorit niciodată să schimbi tractorul acesta special cu un tractor clasic și Delta cu Bărăganul?

— Se vede că nu sinteți de pe aici. Vă gândiți poate la mirosul de grîne coapte. Eu nu-l știu, sînt „băltăreț“ de pe lângă Sulina și, după ce-am terminat profesionala, am venit aici. Stufărișul e viclean, dar asta-mi place. Nu pot să conduc tractorul de recoltat stuf și să cînt de dragul... nu știu cui. Trebuie să fiu cu ochii în patru. Dacă dau de o girlice sau...

Apariția în depărtare a citorva siluete de drage i-a întrerupt brusc pledoaria și băiatul parcă s-a întunecat la față.

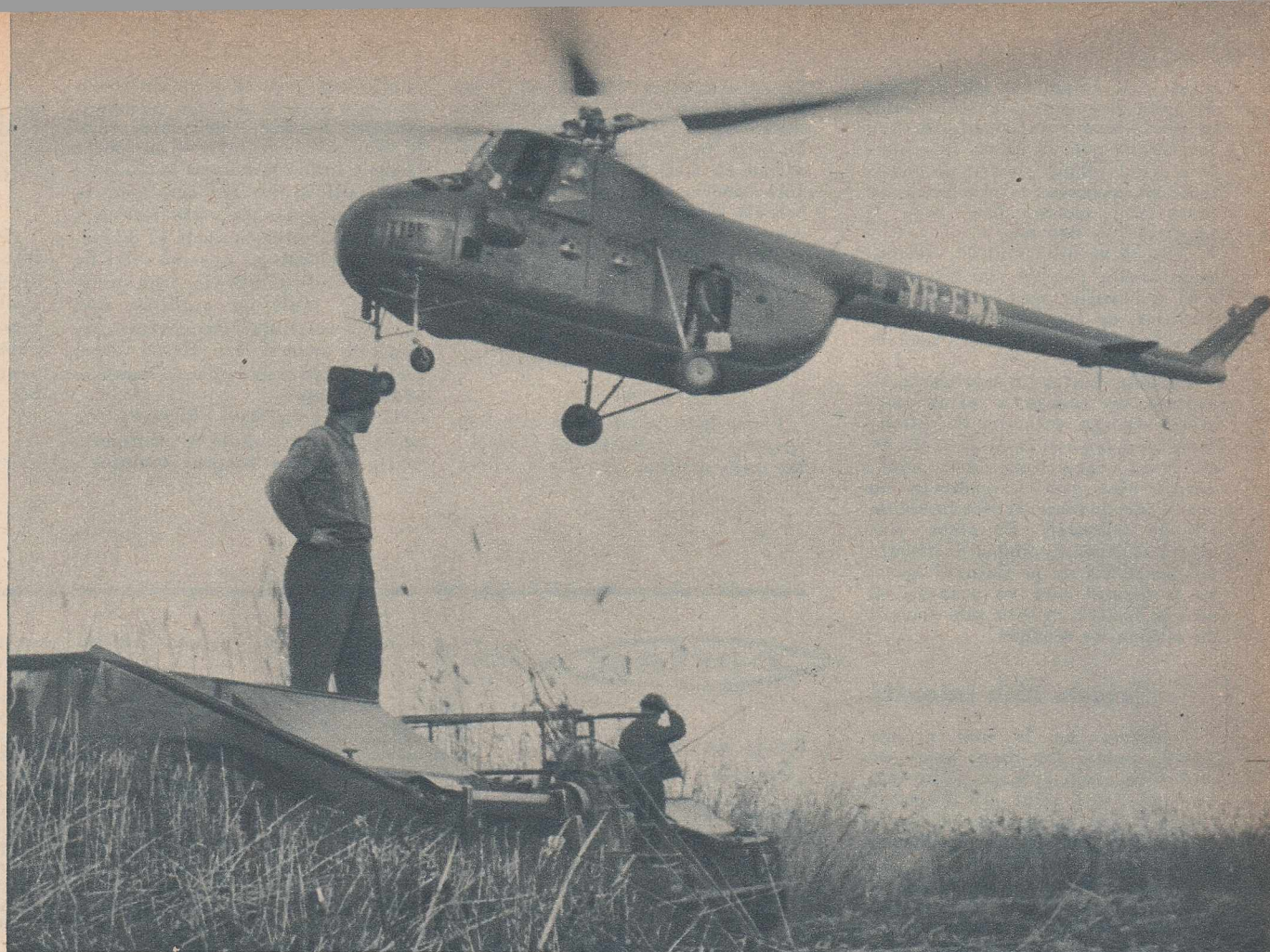
L-am auzit într-un răstimp:

— Vor să ne ardă stuful. Vedeți dragele? Trebuie să sape noi canale prin părțile acelea, Grindul Mare mi se pare că se cheamă. Dar ea să înainteze,unii au fost de părere să se dea foc stufului pentru a le elibera

Mașinile moderne seceră, fac snopi și totodată depozitează recolta pe o platformă.

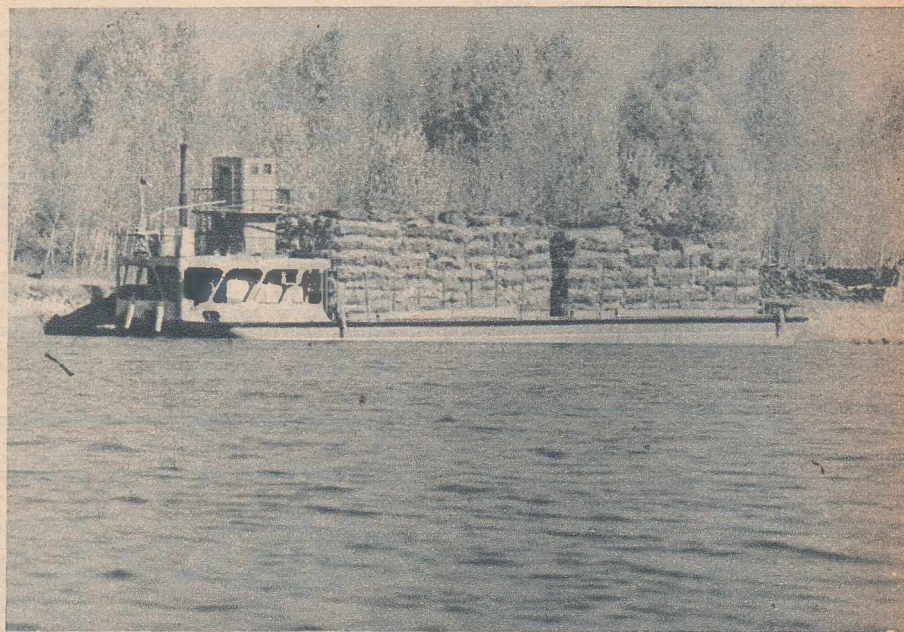
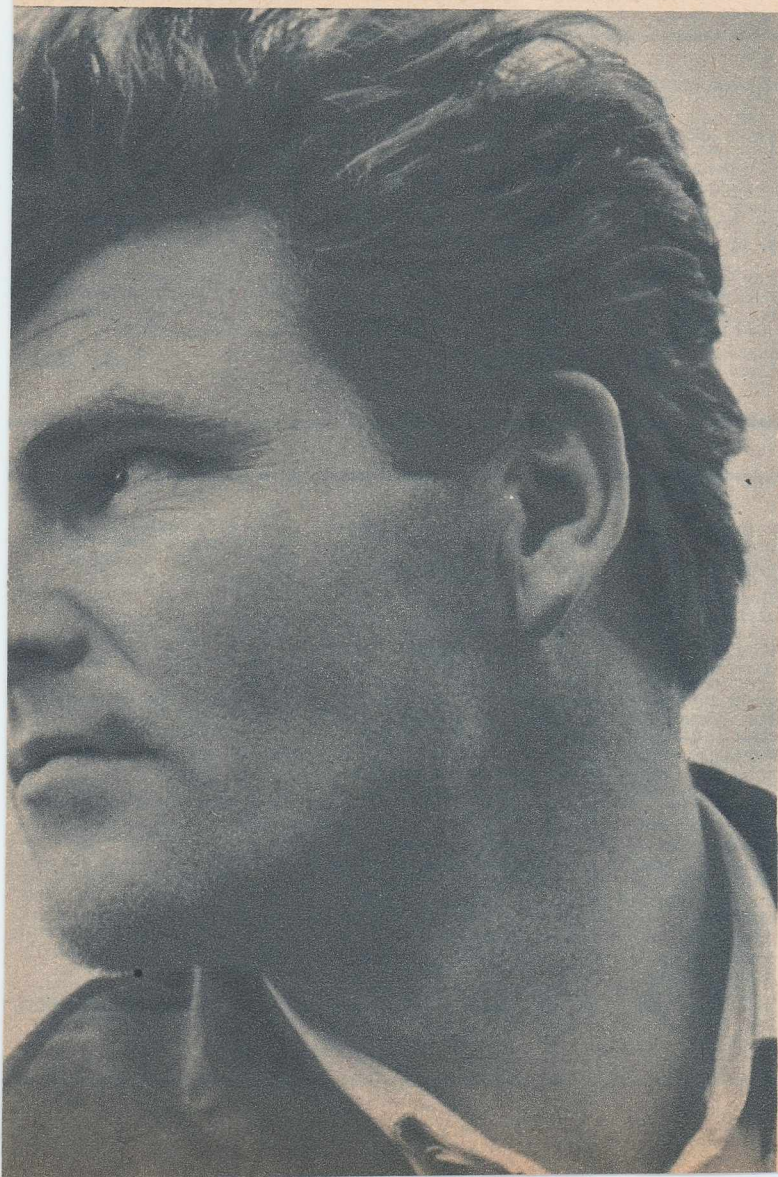

Acă știți să-l privești, stăful are rumusețea lui. Florian Gherasim - a contrazis niciodată această părere.

Elicopterul — prezență obișnuită în Delta — aduce noi piese de schimb tractoriștilor de la Șontea.

Ceamurile încărcate au început de mult să ia drumul apelor.

calea. Sint împotriva lor. E păcat de atita frumusețe de stof. Chiar în seara asta vom vorbi din nou în coloană cum să facem să schimbăm nițel planul nostru de recoltare, să trimitem citeva tractoare acolo să-l secere. Zău, n-ar fi păcat să i se dea foc?

„Vor să ne ardă stuful“. Pronumele acesta posesiv mi s-a părut cald și familiar spus aici, în Țara Stufului, de un băiat de 19 ani neliniștit de soarta citorva hectare de stufăriș.

Poate în mintea lui celuloza amenințată de ardere a prins să-și arate albeața sulurilor de hirtie, iar pe acestea a și început să citească vreo carte, cea mai nouă, despre cine știe ce călătorie în vreun colț de lume (și plac însemnările de călătorie). De aceea, sint sigură că deseară, cind se va discuta despre stuful de pe Grindul Mare, va fi primul care va propune să nu i se dea foc, ci să se taie drumul cu mașina de recoltat.

Poveste abia începută

— Astora nu le mai ajunge Delta, vedeți tot digul geme de stuful recoltat, aproape că nu mai au unde să-l pună — îmi spunea conducătorul galupeii ce ne purta pe canalul Mustaca înspre coloana lui Feruz.

Așa, printr-o glumă (căci, firește, ce altceva poate fi „nu le mai ajunge Delta?“), i-am cunoscut pe muncitorii din cel mai îndepărtat punct al Deltei, pe cei care se luptă cu plaurii la numai cîteva kilometri de lacul Razelm.

Dar e o glumă care vorbește despre hărnicia oamenilor conduși de Feruz; recoltind citeva sute de tone de stof peste plan, și-au creat probleme de depozitare. Digul natural, format din pămîntul aruncat la dragarea canalului, nu le mai poate cuprinde surplusul. În așteptarea ceamurilor ce vor încărcă recolta, zoriți să folosească fiecare bucățică de pămînt uscat în stare să le adăpostească stuful, n-a fost chip să-i ții de vorbă. Poate alți reporteri îi vor găsi într-un ceas de răgaz și vor scrie atunci biografia lui Feruz și a lui Mihai Aniscu, a lui Z. Cosma și Miron Popov ori a altor altora despre care deocamdată știm doar că „nu le mai ajunge digul de pe canalul Mustaca“.

Ceea ce, totuși, pentru un început de poveste nu e chiar așa puțin.

Delta în miniatură

În Deltă, un fir de stof, oricît de arătos, nu trezește prea mare interes; de multe ori oamenii nici n-au să-l observe — se pierde în mulțime, cum s-ar zice. La Maliuc, în orăgelul cercetătorilor, o tulpină puternică și în același timp mai grăbită la coacere este o bucurie profesională. Pentru ea s-au consumat zile întregi de studiu, pentru ea ecluzele și-au deschis gurile după calcule matematice, pentru ca nivelul apei să poată fi continuu măsurat. Cînd e uscată bine, ia drumul laboratoarelor și după ce trece prin mîinile biologilor și chimiștilor, își va arăta adevărata ființă — celuloza măsurată în grame.

Acum, după cîteva ani în care știința a reprodus pe un ostrov întreaga Țară a Stufului în proporții miniaturale, se pregătește Deltei un viitor care cu nu prea multă vreme în urmă ar fi părut pur și simplu o utopie: este ceea ce cercetătorii numesc „trecerea de la o simplă exploatare în regim natural, la o agrotehnică a stufului“. Cred că

savantul german care într-un trecut nu prea îndepărtat propunea... asanarea Deltei și cultivarea ei cu grîu va fi de-a dreptul uluit aflînd că aici, la Maliuc, cercetători tineri, cei mai mulți abia trecuți de 30 de ani, nu și-au umplut în zadar fișele cu note despre influența îngrășămintelor naturale, a defoliaților și ierbicidelor, denumiri arhicunoscute în practica agricolă de toate zilele, dar străine în Deltă, unde stuful a crescut întotdeauna de capul lui.

★

Firese lucru e ca pe un campion sportiv să-l întâlnești pe stadion, iar dacă a ajuns cumva la vîrstă

cînd e mai greu să lupte cu recordurile, e normal să-l știi antrenor. Nicolae Ivanov — campion țării la aruncarea greutății — nu poate fi găsit însă acum decît la Maliuc: este unul dintre cei care pun la cale imixtiunea în viața intimă a stufului. Fostul student al Facultății de chimie și apoi al celei de chimie industrială din Iași, obișnuit de mult cu vorbirea mai laconică a științei, ne mărturisește motivul venirii în Deltă, care, trebuie să știm de la bun început, se prezintă așa:

1. Își pregătește lucrarea de aspirantură în chimie cu „Influența îngrășămintelor asupra celulozei“.

2. Îi place Delta pentru că, după propria mărturisire, vara verdele intens al stufului e o sursă de optimism.

Nu e rău spus.

★

Cele 70.000 de tone de stof recoltate în această toamnă au luat drumul apei, înspre Brăila. Au avut parte de o călătorie frumoasă, într-o toamnă de aur care, prima dată în Deltă, n-a mai însemnat pentru foarte mulți oameni o simplă așteptare a iernii.

Magda MIHĂILESCU
Fotografiile de Traian PROSAN

cartea

Cărți noi în colecția „Cartea ostașului“

LUCIAN DUMITRESCU:
„A treia casă...“

Viața oamenilor din zilele noastre l-a inspirat pe scriitorul Lucian Dumitrescu în alcătuirea acestei culegeri de povestiri. Cristalizarea unor atitudini noi este urmărirea în paginile citorva schițe ale căror subiecte surprind secvențe dintr-o multilaterală activitate de pregătire de luptă și politică. Unele schițe au meritul de a urmări cu mijloace originale dezvoltarea legăturilor de prietenie din cadrul unui colectiv de

ostași („Tovarășii mei“), un proces de conștiință de o amploare deosebită („Oglinda retrovizoare“) sau nașterea unui puternic sentiment al responsabilității în îndeplinirea unei misiuni care cere eforturi deosebite („Responsabilul cu energia“). Interesantă în lucrările povestitorului este străduința sa de a sublinia tot ce e mai semnificativ dintre faptele cotidiene, fie că este vorba de un drum cu mașina („Cea mai lungă oră“), fie că doi oameni se întîlnesc și stau de vorbă despre problemele lor personale, cu inima deschisă și cu dorința de a se ajuta reciproc („Dincolo de tancodrom“).

MIHAI APOSTOL:
„Pentru comandantul tău“

* Ostașul care conduce mașina comandantului spre o

unitate militară, săvîrșind un act de eroism pentru a evita un accident („Pentru comandantul tău“), aviatorul care trăiește un profund examen de conștiință într-un moment de grea cumpănă („Regăsiere“), ca și locotenentul obișnuit să-și pregătească ostașii din unitate în spiritul exigenței și al respectului pentru valorile sufletești ale omului („Încredere“) sint doar cîteva dintre eroii din culegerea de schițe și povestiri ale lui Mihai Apostol.

Autorul descoperă în viața ostașului un orizont bogat de gânduri și preocupări înaintate, sensibile atît pe cîmpul de instrucție, cît și în viața colectivului, în relațiile de prietenie, în viața de toate zilele.

STEFAN LUCA:
„Septembrie pe Crișuri“

...e istoria reală, deosebit de dramatică și impresionantă, a luptei unui detașament român de elevi militari împotriva trupelor hitleriste în retragere prin Ardeal. Autorul abordează o tematică legată de viața militară pentru a urmări, în zilele imediat următoare Eliberării, afirmarea patriotismului unor tineri care, în lupta cu fascismul, au dovedit înalte calități morale. Un portret diversificat în numeroase imagini — aceasta este nvela care zugrăvește chipurile minerilor, muncitorilor, studenților, țărănilor muncitori, cei ce-au opus o eroică rezistență în fața unui inamic incomparabil superior numericeste.

Miron DRAGU

povestea vorbei

Analize

Termeni ca *răufăcător*, *bundvointă* sau *legumicultură* pot fi cu ușurință analizați în elementele lor componente: rău + făcător, bună + voință, legume + cultură. Aceasta, pentru că elementele sint cuvinte românești bine-

cunoscute. Cînd însă imprumutăm un termen dintr-o limbă străină, de cele mai multe ori n-avem cum să apreciem din ce elemente e format (decît bineînțeles, dacă cunoaștem perfect aceea limbă). De aceea nu vom ști să analizăm cuvinte ca *fildeş*, *geambaș*, *vizavi*, *pardesiu* etc.

Primele două au fost imprumutate din turcește: *fildeş* e la origine compus din *fil* (= elefant) și *diș* (= dinte), iar *geambaș* din *gean* (= suflare, viață) și *bag* (= care

joacă). Nu ne miră că *fildeş* rezultă din alipirea unor cuvinte ca *dinte* + *elefant*, dar cu *geambaș* lucrurile sint mai puțin clare. Înțelesul vechi al turcescului *geambaș* a fost „cel care își riscă viața“ și se aplica acrobaților; aceștia sint într-adevăr niște oameni care „și joacă“ (*bag*) viața (*gean*). Dar nici meseria de samsar de cai nu era lipsită de mari riscuri! Cu acest din urmă înțeles *geambaș* a fost imprumutat de romîni și modificat în *geambaș*.

Vizavi e de origine franceză: *vis-à-vis* (așa cum se mai scrie uneori și la noi). *Vis*, cuvînt din vechea franceză, însemna „față“, așa-dar îmbinarea *vis-à-vis* înseamnă textual „față în față“.

În sfîrșit *pardesiu*, de aceeași proveniență, are la bază cuvintele *par* + *dessus*, adică „pe deasupra“. *Pardesiu* este într-adevăr o haină care „se pune deasupra“ altor veșmînte.

Sorlin STATI

disc

Noi imprimări

Mapele celor două discuri pe care le avem în față („Trio de Santa Cruz“ și „Recital Boyer-Lubiana“) se remarcă printr-o deosebită înfățișare poligrafică. Fotografiiile copertelor au fost realizate în culori (mai mult sau mai puțin naturale) și îmbrăcate într-o pelliculă de celofan, ceea ce le dă o strălucire aparte. Discurile conținute de aceste mape sint, însă, mult mai puțin strălucitoare. „Trio de Santa Cruz“ (EDD-1049), disc de format mediu, cuprinde opt piese de muzică ușoară (nu chiar atît de noi) în interpretarea formației vocal-instrumentale ce poartă

denumirea de mai sus și care, de altminteri, nu aduce nici în interpretare ceva nou, imitînd, destul de mult, stilul ansamblurilor „Los Panchos“, „Los Gallos“, „Los Paraguayos“, „Los Plateados“ sau al altor formații, sud și central-americane, perindate pe la noi. Calitatea artistică scăzută a interpretărilor formației „Trio de Santa Cruz“ reiese și din felul în care a înțeles să cînte „Speedy Gonzales“, o melodie destul de populară (mai ales din interpretarea lui Ines Taddio), incluzînd în textul cîntecului cîteva elemente „autohtone“, spre cucerirea sufragiilor publicului românesc, ca: „mama-liguta“, „sarmaluța“, „fui-ca“ — și zgîrlînd astfel bunul gust al ascultătorului. De asemenea, cunoscuta melodie a lui Vivarelli „Non esiste l'amor“ sună plat, fără

nervul cu care ne-a obișnuit Roxana Matel. În afara pieselor sus-amîntite se mai cîntă, mai în stil, „Doce cascabeles“, „Ay, tani, tani“, „Chipi, chipi“ și altele... Acompaniază — bine! — orchestra „Electrecord“ dirijată de Alexandru Imre.

Celălalt disc, de mari dimensiuni (30 cm), cuprinde un recital al soliștilor francezi Jacqueline Boyer și François Lubiana (EDE-0135). Jacqueline Boyer (fiica celebrei cîntărețe care cu ani în urmă a lansat cu un succes nemaîntîlnit melodia „Parlez-moi d'amour!“) are o voce mică dar deosebit de penetrantă. Cîntă modern, cu oarecari inflexiuni metalice, fără să atecteze însă dramatismul (de un gust îndoleinic) al partenerului ei de disc, François Lubiana. Imitator mediocru al lui Johnny Hallyday

(chiar și la coafură), Lubiana interpretează un repertoriu monoton (compus în exclusivitate de Jeff Daviș). Lipsel de originalitate adăugîndu-i-se și o voce deficiente, nu găsim justificarea spațiului exagerat care i s-a rezervat în economia discului.

Am fi preferat două discuri de mari dimensiuni dedicate unor culegeri antologice de muzică ușoară românească. De ce nu s-ar edita, de pildă, un disc de 30 cm alcătuit numai din piesele lui George Grigoriu sau ale lui Temistocle Popa? Tot cu fotografii frumoase, dar și cu muzică frumoasă, cîntată de voci... frumoase. Ar trebui o selecție mai severă în privința soliștilor străini înregistrați în studiourile „Electrecord“.

Vlad MUȘĂTESCU

Cinci compozitori despre muzică

- Ce ne puteți spune despre activitatea dv. componistică din ultima vreme?
- La ce lucrați în prezent?
- Cu ce creații vă pregătiți să întâmpinați cea de-a XX-a aniversare a eliberării patriei noastre?

Răspund compozitorii:

IOAN D. CHIRESCU, artist al poporului
ION DUMITRESCU, maestru emerit al artei
ANATOL VIERU
THEODOR GRIGORIU
AUREL GIROVEANU

Interviuri luate de Sanda FAUR
și Mihaela PRAHOVEANU
Fotografiile de A. MIHAILOPOL

IOAN D. CHIRESCU, artist al poporului

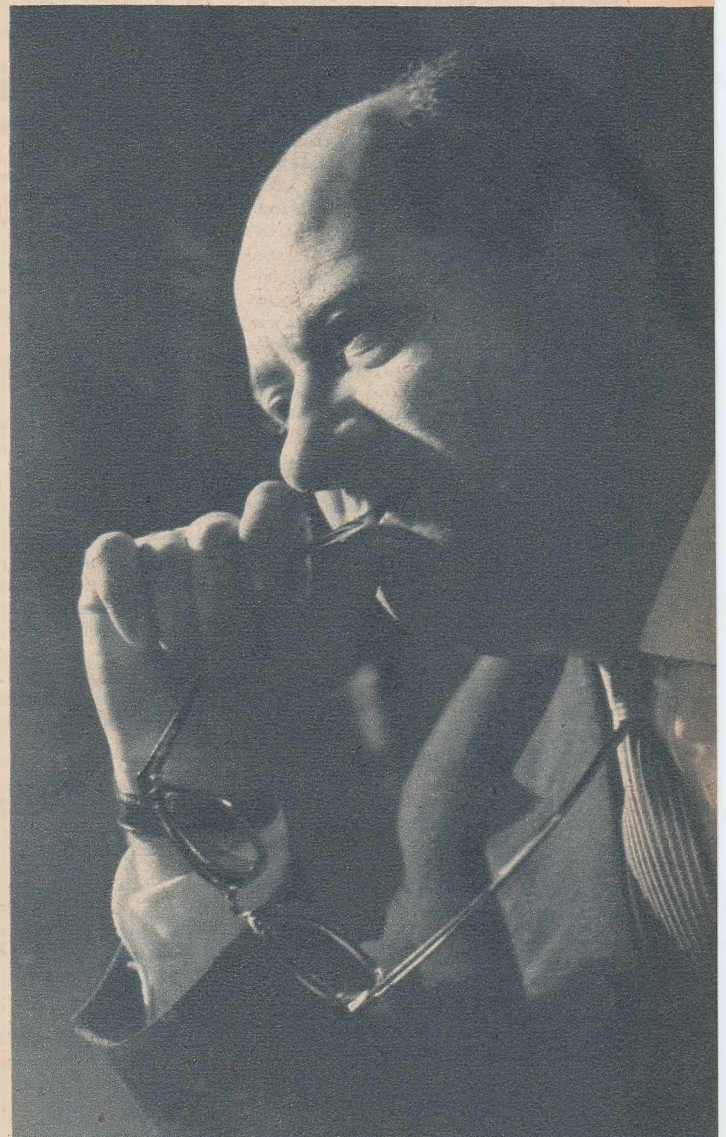
— Dv. ați răspuns întotdeauna, precum bine se știe, evenimentelor importante din viața republicii noastre cu cîntece de mase și piese corale care au fost imediat primite călduros de public. Am dori să ne dați câteva precizări cu privire la cîntecele pe care le-ați legat de aceste evenimente...

— Cînt și voi cînta mereu năzuințele poporului — iată deviza pe care am respectat-o de cînd mă știu și de la care nu mă voi abate niciodată. Așa fiind, m-am aflat alături de popor în toate momentele istorice de seamă prin care a trecut în anii din urmă, dînd glas luptei sale pentru pace — în „Cîntecul partizanilor păcii”,

„Sub al păcii stindard”, „Pentru pace luptăm” — exprimînd dragostea sa față de patrie în „Măreț pămînt al patriei iubite”, „Republică, măreață vatră”, „Trăiască republica” sau simțămintele pe care le nutrește partidului în „Partidului erou”, „Partid, pavăza mea”, „Spre slava ta, partid biruitor”... Am avut adeseori marea bucurie de a-mi auzi cîntecele interpretate fie de cunoscute ansambluri profesionale, fie de modeste formații de amatori, și cred că au fost adoptate de ascultători tocmai pentru că exprimau participarea la viața socială intensă din zilele noastre...

— Știm că dv. conduceți secția de muzică de mase și corală a Uniunii compozitorilor. Ne puteți împărtăși câteva din opiniile dv. asupra activității din ultima

Ioan D. CHIRESCU

Ion DUMITRESCU

Anatol VIERU

periodă a compozitorilor din această secție?

— Din legătura directă cu realitățile cotidiene ale construcției socialiste (pe care uniunea o organizează sistematic prin tot felul de deplasări și documentări), compozitorii noștri, de la cei mai virșnici pînă la cei tineri, abia ieșiți de pe băncile Conservatorului, au acumulat multe impresii pe care le-au cristalizat în lucrări valoroase. Tabloul muzicii de mase și corale din ultimii ani ni se înfățișează în vădit progres. Dinamismul, robustetea, larga cantabilitate, inspirația sinceră și profunda simplitate melodică, îmbinate cu măiestria realizării, constituie trăsăturile esențiale ale celor mai bune lucrări. Compozitorii și poeții au abordat subiecte mai variate, pătrunzînd curajos în adîncurile fenomenelor realității contemporane. Citîndu-i pe Sabin Drăgoi, Alfred Mendelsohn, Hilda Jerea, Diamandi Gheciu, Laurențiu Profeta, Sergiu Sarchizov, Theodor Bratu, Radu Paladi, Marin Constantin, nu fac decît să enumăr o parte din creatorii unor piese valoroase.

— Dar dv. la ce lucrați în prezent, care sînt proiectele dv. de creație?

— Iată o întrebare pe care o așteptam. La ce poate lucra cineva în preajma împlinirii vîrstei de 75 de ani? În primul rînd, pun la punct toate lucrările (și sînt destule care-și așteaptă definitivarea) ce mi-au rămas neterminate sau neglufuite îndeajuns. Depun toată sîrguința ca la cele trei volume de coruri care au văzut lumina tiparului să mai adaug un volum de melodii pentru cei mici de tot și un al doilea volum de coruri mixte și prelucrări cu și fără acompaniament. Voi continua a colabora cu Editura muzicală în legătură cu transcripția pentru 2 și 3 voci egale a celor mai reprezentative coruri ale compozitorilor romîni înaintași. Lúcrez de asemeni cîntece de copii pentru fiecare număr al revistelor „Cravata roșie” și „Luminița”.

Am dorința vie să întîmpin cea de-a XX-a aniversare a eliberării țării noastre cu cîntecul la care am început să lucrez și care trebuie să aibă un caracter de imn și în acelaș timp să fie antrenant, plin de forță și de optimism.

ION DUMITRESCU maestru emerit al artei

Solicitat de redactorul nostru să răspundă întrebărilor interviului de față în zilele premergătoare Conferinței pe țară a Uniunii compozitorilor, maestrul emerit al artei Ion Dumitrescu, prim-secretar al uniunii, a ținut să se refere cu precădere la activitatea sa obștească și didactică:

— Sînt de mulți ani profesor la Conservator și s-a rotunjit aproape un deceniu de cînd mă aflu în conducerea Uniunii compozitorilor. Poate că în tot acest timp am scris mai puțin decît aș fi dorit, dar am avut în schimb satisfacția de a fi urmărit îndeaproape și de a fi contribuit într-o oarecare măsură la dezvoltarea vieții muzicale din țara noastră. Efervescența creației muzicale, apariția unor talente tinere promițătoare — și mă gîndesc chiar la unii compozitori aflați încă pe băncile Conservatorului — legăturile tot mai apropiate dintre

creatori și masele de ascultători sînt fenomene pe care le-au semnalat și materialele conferinței și care nu pot decît să aducă o adîncă mulțumire celor care s-au ocupat de ele. Aniversarea celor două decenii de la eliberarea patriei noastre a stimulat o întregă emulație creatoare, compozitorii noștri pregătind lucrări a căror măiestrie trebuie să corespundă nivelului crescînd al exigențelor noului public.

— Și contribuția dv. personală la acest eveniment din viața poporului nostru? La ce ați mai lucrat în vremea din urmă?

— Trebuie să vă mărturisesc că eu scriu în general destul de încet. Cu trei ani în urmă am publicat primul volum al celor 120 de solfeгии destinate învățămîntului superior, acum am terminat cel de-al doilea volum, reprezentînd studii modale și de ritm necesare studenților din Conservator.

— Vă cunoaștem totuși ca pe un iubitor al muzicii de film — melomanii au reținut creațiile dv. pentru filmele „Nepoții gornistului”, „Desfășurarea”, „Răsare soarele”, „Munții Retezat”. Acest sector muzical nu vă mai atrage? Și „Simfonia” sau „Simfonieta” dv. nu vor fi urmate de altele?

— Pentru film, e adevărat, nu am mai scris în ultimii ani. Deși nu fără regret. Pe masa mea de lucru se află însă în prezent Simfonia a II-a, pe care o închin citorva din marii noștri pictori: Luchian, Tonitza, Pallady și Petrașcu. Pe ultimii doi i-am cunoscut îndeaproape și faptul acesta mă ajută mult să fac nu atît o descripție a operelor, ci legături și aluzii destul de filtrate la portretul lor artistic, la creația și temperamentul lor. Partea întîi, cea mai dramatică a Simfoniei, e un amestec de tragic și liric pe care mi l-au sugerat însăși existența dramatică și opera vibrantă a lui Luchian; partea a doua, Tonitza, e un andante cu unele părți senine și altele grave; scherzzo-ul îl închin lui Pallady, iar finalul, puternic, robust, optimist, va încerca să-l evoce pe Petrașcu. De fapt, Simfonia e terminată, dar simt nevoia să o mai revăd, să o mai șlefuiesc pe alocuri. Va fi poate lucrarea pe care o voi oferi publicului în cîntecul celei de-a XX-a aniversări.

— Și alte proiecte?

— Am început de curînd un divertisment pentru șapte instrumente solistice și orchestră, o formă mai puțin uzitată în muzica noastră... Notați însă că e un experiment și că se află abia în faza inițială. Cam atît deocamdată...

ANATOL VIERU

— Care dintre bucățile muzicale asupra cărora ați stăruit în ultimă vreme le considerați încheiate?

— În ultimele luni am „recoltat” cîteva lucrări care m-a preocupat timp mai îndelungat. Prin 1962 am schițat cîteva intenții muzicale în jurul poeziei „Cereșul” de Tiberiu Utan. În vară aceasta, spre surprinderea mea, cereșul a înflorit, născînd o simfonie pentru 15 instrumente și voce, de un fel de simfonie de cameră.

Din multele nocturne inspirate de versurile lui Bacovia pe care le-am scris ani de-a rîndul (și din care patru au intrat în „Lupta cu inechia”), am mai adus două la formă definitivă.

Am mai scris, în continuarea concertului meu pentru violoncel, sonată pentru violoncel solo. L propunerea lui Vladimir Orlov am încercat să scriu o piesă pentru „bis”. Dar ideile muzicale o dată născute capătă o viață proprie. Bisi a crescut într-o sonată, pe care didactice față de propria mea idee muzicală a trebuit să o urmăresc pînă la capăt.

Îmi pusesem în gînd să las decît partea muzica de cameră; am scris în ultimii 10 ani două cvartete, un cvintet, ciclul „Lupta cu inechia”, un caiet pentru pian, mult cîntece pe versuri de Eminescu, Labiș, Topîrceanu și alte lucrări. Poate acum o să reușesc a închid acest capitol: în vară am elaborat extremitățile acestui ciclusonata pentru un singur instrument și simfonia de care am mai vorbit.

— Toate acestea sînt terminate? Ce aveți acum pe masa de lucru?

— Despre piesele la care lucrez nu aș vrea să vorbesc. S-ar putea să nu-mi reușească.

— Și totuși, ce intenții muzicale aveți pentru viitor?

— Aș dori să compun lucrări ample pentru orchestră, poate niște simfonii. De asemenea doresc din cînd în cînd să scriu lucrări scurte.

— Operă sau balet?

— Nu știu. Viitorul mă va lăsa să decid.

— Vă pregătiți pentru vreun concurs internațional?

— Nu. Participarea unui compozitor la concursurile de compoziție nu poate constitui pentru el o preocupare permanentă, ci doar un moment deosebit...

THEODOR GRIGORIU

— După succesele obținute cu filmele „Lupeni 29” și „Codin”, compozitorii sînt dornici să afle, în pri-

Theodor GRIGORIU

mul rînd, la care dintre viitoarele noastre filme vor putea să vă asculte.

— Iar eu aş vrea să vă răspund, tot în primul rînd, că n-aş dori să fiu considerat numai un compozitor de film. E legitimă dorinţa ca iubitorii de muzică să mă asculte şi în sala de concert, nu credeţi? Dar pentru că aţi adus vorba de filme, trebuie să vă mărturisesc că rămîn în continuare un prieten credincios al muzicii de film şi că aceasta se va putea constata cu ocazia viitoarelor mele colaborări cu cea de-a 7-a artă. E vorba de filmele „Pădurea spînzuraţilor” în regia lui Liviu Ciulei şi de „Neamul Şoimăreştilor” în regia lui Mircea Drăgan, la care am fost solicitat să compun muzica.

Expresia pe care trebuie s-o capete muzica acestor filme nu este de loc uşor de găsit: fiind vorba de ecranizări după două binecunoscute opere literare, ea trebuie să fie străbătută de idei muzicale de o mare plasticitate. Dar acestea nu vor începe să se concretizeze pe portativ decât o dată cu primele secvenţe ale filmelor. Iar lucrările mele se află deocamdată în faza de proiect...

Aurel GIROVEANU

— Întrucît ne-aţi mărturisit de la bun început că nu vreţi să fiţi considerat doar compozitor de film, ne sînteţi dator cu o scurtă precizare: ce lucrări pregătiţi pentru sala de concert?

— Vedeţi, anunţarea unor lucrări ce se află numai parţial realizate şi care prind forma definitivă după multe transformări crează dificultăţi mai mari decât în cazul unui scriitor, bunăoară. Acesta îşi poate permite să destăinuie viaţa viitorilor săi eroi, pe cînd o răsturnare cît de mică în interiorul unei piese muzicale poate să schimbe uneori complet intenţiile iniţiale. Ceea ce pot să vă spun este că deocamdată aştept execuţia în public a cantatei pentru cor şi orchestră intitulată „Odă oraşului meu”, pe versuri de Nina Cassian.

— E vorba de un oraş anume, poate chiar de oraşul natal?

— Într-adevăr, am dedicat această odă Galaţilor, oraşul copilăriei mele, pe care l-am revăzut nu demult şi m-a impresionat prin noua lui tinereţe. De asemenea, sînt pe cale de a termina orchestraţia celor şapte cîntece de George Enescu, pe versuri de Clément Marot. Problema dificilă, deoarece tre-

buie făcută sinteza stilului orchestral enescian, atît de bogat nuanţat pe planul culorii, cu conţinutul poetic al versurilor. Ascultînd şi reascultînd banda de magnetofon cu înregistrarea concertului în care însuşi George Enescu a acompaniat aceste cîntece, caut să desluşesc în fiecare notă a pianului o corespundenţă instrumentală, după felul cum este ea interpretată de marele nostru artist.

— Şi alte proiecte?

— O lucrare simfonică de mai mari proporţii, despre care aş prefera deocamdată să tac.

— Să nu terminăm totuşi această scurtă convorbire despre muzică cu o tăcere.

— E însă o tăcere plină de speranţe. Cel puţin în ce mă priveşte...

AUREL GIROVEANU

— Ce ne puteţi spune despre activitatea dv. componistică mai recentă?

— Dacă întrebarea dv. se adresează compozitorului de muzică uşoară, regret, dar el nu vă poate furniza un răspuns satisfăcător. În

ultima vreme a tăcut. Nu am avut răgazul să scriu piese mici.

— Să înţeleg prin aceasta că aţi compus o lucrare mai amplă?

— Exact: am terminat prima mea operetă, după îndelungate luni de muncă. Să faci azi, pentru spectatorul de azi, la nivelul gustului şi cerinţelor contemporane, o operetă care să poarte amprenta contemporaneităţii este o treabă dificilă şi de răspundere...

— În acest sens am putea socoti că feeria pentru copii „Carnaval la foc de tabără” sau basmul-operetă „Găinuşa de aur” au precedat, ca formulă compoziţională mai complexă, opereta de faţă?

— Eventual. Muzica de film la care am lucrat a fost de asemeni un antrenament artistic în vederea actualei operete, care presupunea o gamă variată de momente muzicale: am realizat circa 30 de asemenea momente-arii de diferite genuri şi proporţii: solistice, pentru duete, terţete, cor. Conflictul libretului trebuia ajutat de o bună dramaturgie muzicală, care să redea stările eroilor, să creeze atmosfera...

— Despre ce este vorba în operetă?

CINE E DE VINĂ?

FOILETON

Un tînăr înalt, brunet, sfios ca o domnişoară, e în boxa acuzaţilor. Completul de judecată şi toţi cei care asistă la proces îl privesc cu un sentiment de compasiune. Sînt în sală şi părinţii inculpatului. Tatăl: inginer; mama: funcţionară.

Romeo — așa-l cheamă pe tînăr — mărturiseşte totul, absolut totul. Astă-primăvară a luat o hotărîre: să întrerupă şcoala şi să înceapă o nouă „meserie”: hoţ de case. S-a dus la „talcloc”, şi-a procurat un stoc mai mare de chei yale şi primul jaf a fost operat chiar în blocul în care locuiau părinţii săi. Băiatul a prins curaj. A început să se „desfăşoare” în tot Bucureştiul: bulevardul Lacul Tei, Calea Griviţei, Splaiul Independenţei, şoseaua Mihail Bravu etc. Fura tot ce găsea: bani, ceasuri, aparate de fotografiat, stilouri, inele, cărţi. Într-o noapte, unui scriitor i-a fost prădată biblioteca. Autorul furtului: Romeo. A vîndut apoi cărţile furate cu preţuri derizorii. Un ceas de mînă l-a vîndut cu 60 de lei. Într-o bună zi, în Piaţa Unirii, Romeo oferea spre vînzare un ceas Doxa, seria 5866847. Cerea pentru el 300 de lei. Nu l-a mai mers. Lucrătorii miliţiei erau de acum în faţa lui. În trei luni Romeo şi-a procurat 18 chei şi a săvîrşit 17 furturi.

Lui Romeo i se pun întrebări:

— Cum stai cu şcoala? Răspunde calm, fără să stea pe gînduri:

— Nu-mi place să învăţ. — Ce ai făcut cu banii obţinuţi pe obiectele furate? Romeo răspunde cu acelaşi calm:

— I-am cheltuit pe filme, băutură şi ţigări.

I se pun întrebări şi tatăl inculpatului:

— L-aţi întrebă pe fiul dumneavoastră de unde are bani?

— Da. El îi justifică spunînd că a cîştigat la loz în plic.

— Dar despre cele 18 chei l-aţi întrebă?

— Da. Mi-a spus că le-a găsit în faţa blocului.

Răstoim dosarul lui Romeo. E voluminos. Nu vrem să-l acordăm inculpatului nicio circumstanţă atenuantă, dar ni se pare că în cazul de faţă părinţii poartă şi ei o grea vină. Romeo avea obiceiul să absenteze de la şcoală cîte o săptămînă.

Tăticul şi mămica aveau însă deosebită grijă să „motiveze” absenţele unui băiat certat cu învăţătura, prieten cu repetenţia. Nu e de loc lipsit de semnificaţie faptul că la 16 ani Romeo a reuşit să ajungă în clasa a... VII-a (i-am citit o declaraţie în care scria așa: „Ceasul Pobeda l-am furat de la...”). Cunoştinţe de ortografie care spun multe cu privire la întregul său bagaj intelectual).

Nu poate fi socotit părinte cel care nu-şi apără fiul. De aceea şi înţelegem pentru ce părinţii lui Romeo au încercat să-l apere. Însă cum? Iată:

— Fiul nostru are un dezechilibru glandular. Socotim că faptele antisociale au fost săvîrşite în mod inconştient. Vedeţi, e şi cam biblit. Credem că nu e în toate minţile.

Părinţii pretînd, deci, că Romeo e inconştient. Problemele acestuia însă altceva: hoţul acesta „inconştient”, cînd avea bani, devenea conştient şi nu spunea părinţilor că a furat, o-ntorcea cu lozul în plic; hoţul „inconştient” îşi procura chei false de la „talcloc” şi tatălui său îi spunea că le-a găsit în faţa blocului; hoţul „inconştient”, fiind o dată surprins de un cetăţean la uşa unui locatar, a devenit într-o clipă conştient şi a spus că e funcţionar de la I.A.L. după care, tot atît de conştient, a fugit.

Dar în faţa afirmaţiei părinţilor, tribunalul a trebuit să depună toate eforturile pentru a nu se comite o greşeală. Romeo a fost supus unui examen serios, unei expertize medicale. Pentru o şi mai mare siguranţă, expertiza a fost repetată. Concluziile specialiştilor: Romeo a comis delictele în mod conştient.

Nu importă dacă sentinţa în procesul lui Romeo a fost mai mult sau mai puţin aspră. Socotim însă că printr-o inculpaţie din proces se numără şi părinţii acestui tînăr. Lipsa lor de supraveghere, lipsa lor de legătură cu şcoala, înţelegerea greşită a dragostei pentru copil, toate acestea l-au adus pe Romeo în boxa acuzaţilor.

Tînărul acesta va ispăşi o pedeapsă binemeritată. Se va face din el om? Da, cu o singură condiţie: să aibă grijă de acest lucru şi părinţii săi.

George CIUDAN

— Fireşte, cu aceasta ar fi trebuit să încep, cu libretul. Cred că libretul a fost cel care m-a îndemnat în cele din urmă să mă opresc la genul operetei. Lucrarea Erastiei Sever şi a lui Mihail Joldea este foarte tinerească şi spumoasă, aduce pe scena operetei oameni ai muncii din zilele noastre, cu problemele activităţii lor cotidiene, cu un conflict real între vechi şi nou — întreaga acţiune desfăşurîndu-se în jurul luptei pentru calitate. Poate că formularea aceasta sună cam schematic, dar gîndiţi-vă: cadrul acţiunii e o fabrică de confecţii, sîntem invitaţi la parade ale modei, vom urmări trei poveşti de dragoste — cu inerentele lor

incurcături şi finaluri fericite... Ce vreţi, opereta nu se poate dezminţi. M-am străduit să redau acţiunea şi caracterele eroilor printr-o muzică contemporană, cu ritmurile zilelor noastre, care să folosească — atît în piesele lirice cît şi în cele ritmate — melosul românesc, să se simtă că e muzică scrisă în România anului 1963.

— Aţi uitat un amănunt: cum se va numi opereta?

— Nu l-am uitat, dar nu ne-am fixat încă definitiv asupra titlului. Poate „Anca”, poate „Glasuri de primăvară”. V-aş ruga însă să precizaţi că această lucrare va constitui aportul nostru modest la sărbătorirea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei noastre.

75

DE ZILE PRIN J

Nota de drum de
ing. Petre CIȘMIGIU

În drumul lung care avea să mă ducă în capitala Japoniei — unde timp de 75 de zile am fost oaspetele forurilor sportive japoneze pentru a ajuta la pregătirea echipei olimpice de tir a Japoniei și la construirea poligoanelor olimpice — am făcut prima escală la Copenhaga. Părăsind coastele Danemarcei, avionul a traversat partea de vest a Peninsulei Scandinave, trecând peste insulele Spitzberg, iar apoi, după circa 5 ore de zbor, ne aflam deasupra Polului Nord.

Faptul constituind un eveniment deosebit, comandantul avionului a ținut să ne felicite în mod solemn. După alte 4 ore de zbor, sub noi se desfășurau pădurile de mesteacăn ale Alaskăi. Am aterizat pe aeroportul Anchorage pentru o escală de o oră, după care ne-am continuat călătoria peste Marea Bering, paralel cu insulele Aleutine, trecând pe lângă Peninsula Kamceatka, pe deasupra Oceanului Pacific. La 8 ore după ultima escală, avionul începu să coboare. În fața ochilor ni se înfățișa panorama orașului Tokio. Consultându-mi ceasornicul am constatat că — după 18 ore — mergînd spre răsărit... căștigasem 8 ore.

ORAȘUL CELOR ZECE MILIOANE

Tokio, unul din cele mai vechi orașe ale Japoniei, este situat în centrul arhipelagului japonez, în golful cu același nume, prin care marea este legată de Oceanul Pacific. Cu o populație de peste 10 milioane de locuitori, Tokio este considerat al doilea oraș din lume.

În trecut numele lui era Edo și de aceea locuitorilor săi li se mai spune *edoko*. În ultimii 40 de ani, orașul a fost reconstruit de două ori: prima dată după puternicul cutremur din 1923, care a distrus două treimi din oraș, și a doua oară în urma celui de-al doilea război mondial. Repetata reconstrucție a acestui oraș a contribuit la adîncirea contrastului dintre diferitele lui centre. Alături de Ginza, Ueno, Sinjuku, Shibuya, Ykebukuro, cu construcții noi, moderne, clădite după stilul european, cu artere de circulație largi și o sistematizare urbanistică, se întind cartiere în stil tradițional: case mici, ușoare, cu un etaj sau cel mult două, pe străzi înguste și întortocheate unde nu pot circula două mașini alături.

Orașul fiind situat într-o zonă seismică în care se succed câte 2-3 cutremure pe zi (la Tokio se înregistrează peste 1.000 cutremure pe an), actualele norme de construcție limitează înălțimea clădirilor la 31 m. Dar inginerii japonezi specialiști în seismologie, care au obținut o seamă de succese în lupta pentru evitarea efectelor distrugătoare ale cutremurelor, sînt preocupați în prezent să găsească soluții pen-

tru a mări înălțimea construcțiilor fără a le periclita stabilitatea. Profesorul T. Naito, unul din cei mai renumiți seismologi, îmi spunea că actualmente se lucrează la elaborarea unor noi norme, care vor permite ca înălțimea clădirilor să poată ajunge pînă la 60 m. O excepție privind înălțimea limită s-a făcut la ridicarea turnului de televiziune terminat nu demult și care reprezintă o realizare inginerescă valoroasă. Acest turn metalic, de 333 m, nu numai că depășește în înălțime vestitul turn Eiffel (320 m), dar este totodată mult mai ușor, mai ușor și mai elegant.

Una din caracteristicile capitalei Japoniei o constituie circulația extrem de intensă. Ai tot timpul impresia că oamenii și vehiculele inundă pur și simplu străzile. Tokio fiind orașul cu cea mai mare densitate a populației din lume (aproape 15.000 locuitori pe km p), problema transportului este greu de rezolvat în condițiile actuale. Ultimele statistici evaluează numărul autovehiculelor din Tokio la aproape 800.000 (în 1942 erau numai 60.000). În orele de vîrf arterele principale de circulație ale orașului sînt de-a dreptul blocate de puhoiul de mașini care se revarsă neconținut.

În Tokio sînt peste 2.100 școli, 60 instituții universitare, 700 teatre și cinematografe, dar tot aici există și ...30.000 de localuri de noapte. O dată cu lăsarea serii, centrele Ginza, Maruno-

PONIA

Ginza este centrul comercial al capitalei Japoniei. Luminat faeric, cartierul capătă în timpul nopții un aspect cu totul deosebit.

ukhi, Sinjuku prezintă un joc amezitor de lumini policrome, care se pot vedea de la o depărtare de 80 km.

O adevărată incintă pentru vizitatorul străin o constituie minunatele grădini japoneze, pe care le întâlnești în toate cartierele, amenajate cu un delicat gust artistic și oferind o ambianță de plăcută recreare. De asemenea parcurile Korakuen și Ueno, unde copiii găsesc posibilități variate de distracție și de joacă.

Deși unul dintre cele mai vechi orașe ale Japoniei, Tokio este totuși sărac în monumente istorice, din pricina distrugerilor pe care le-a suferit de-a lungul vremii. Templul Asakusa, situat în parcul cu același nume, este unul din importantele monumente budiste care s-au păstrat. În anul 1945 o parte din templu a fost distrusă de bombardamentele aeriene; templul a fost refăcut în 1958 prin colecta publică. Milioane de excursioniști din toate colțurile Japoniei vin să-l viziteze.

Castelul Yedo, un alt monument istoric, a fost transformat în ultimii 90 de ani în reședința familiei imperiale.

Parcul Meiji se întinde pe o suprafață de circa 90 ha. El este renumit prin flora sa variată, prin ochiurile de apă amenajate cu ingeniozitate și prin templul istoric care poartă același nume. În perioada sărbătorilor Anului nou, parcul este vizitat zilnic de aproximativ un milion de persoane. Fiind situat lângă cartierul Washington Heights, care în perioada Jocurilor Olimpice va servi drept Sat Olimpic, parcul Meiji va fi folosit ca loc de odihnă pentru sportivii participanți la Olimpiadă.

GAZDELE SE PRIGĂTESC

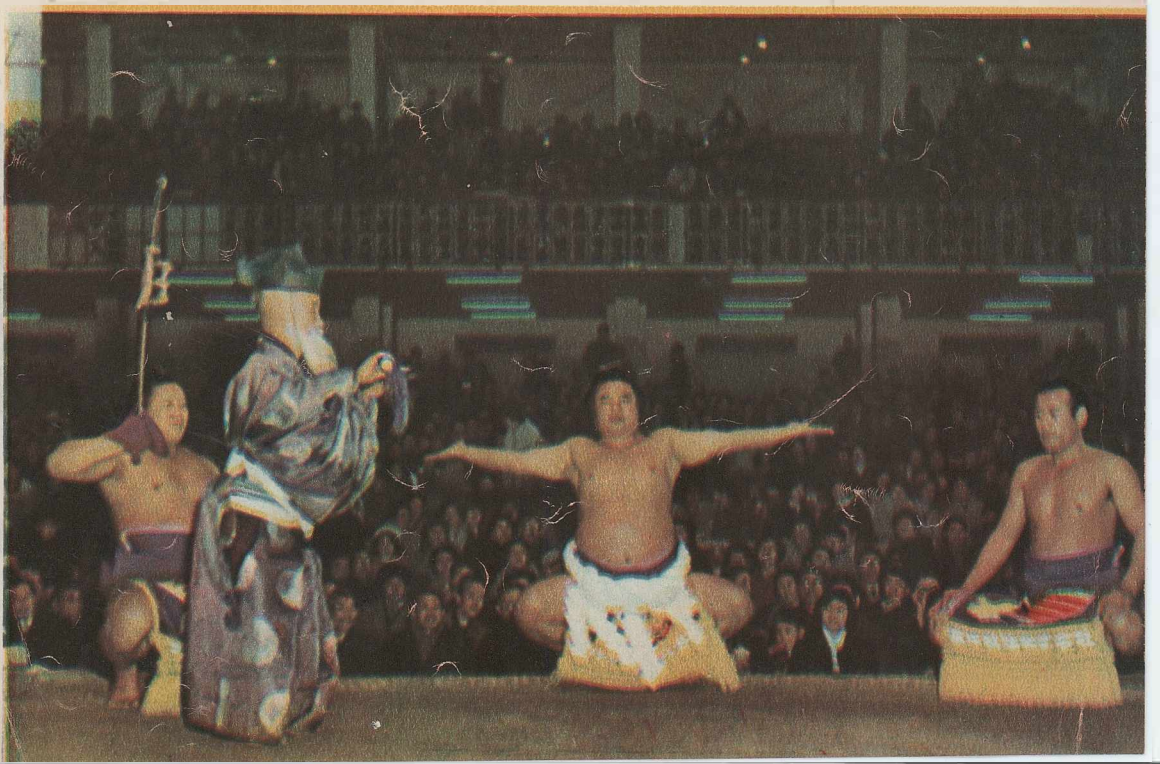
Deși Jocurile Olimpice se vor desfășura anul viitor, pregătirile au început în orașul Tokio cu multă vreme în urmă. Astfel, pornind de la concluzia că actualele artere de circulație nu vor putea face față intensificării transportului rutier (se presupune că numărul autovehiculelor va ajunge la un milion), municipalitatea orașului depune eforturi serioase pentru a termina în timp util faimoasele șosele așezate pe picioare de beton și care vor lega Satul Olimpic de bazele sportive și de aeroportul internațional. Cu atât mai mult lucrările au trebuit să fie începute din timp cu cât vremea nu este prea favorabilă (în Japonia plouă cam 200 de zile pe an).

Printre numeroasele baze sportive care se amenajează pentru a satisface în bune condiții desfășurarea și vizionarea întrecerilor olimpice se numără și complexul sportiv „Meiji Park“,

(Continuare în pag. 14)

În Japonia — ca pretutindeni în lume — Anul nou este sărbătorit cu mare cinste. Japonezii își decorează locuințele, se îmbracă în costume tradiționale, primesc oaspeți rude și prieteni, cărora le oferă o băutură ocazională și distracții specifice acestei sărbători (fotografia din stînga jos).

De trei ori pe an — în Ianuarie, mai și septembrie — au loc în Japonia mult așteptatele și tradiționalele competiții sportive ale luptătorilor. Câștigătorii întrecerilor se bucură de mare faimă în popor. În fotografie: câțiva glorioși învingători în concursul din anul 1962.

situat la 2,5 km de Satul Olimpic și care va constitui centrul de greutate al Jocurilor. Aici se găsește Stadionul Național, în curs de extindere, capacitatea tribunelor mărindu-se la 100.000 de locuri. El va găzdui festivitățile de deschidere și de închidere ale Jocurilor Olimpice, întrecerile de atletism, finala la fotbal și probele de călărie. Tot aici se mai află sala de gimnastică și bazinul Metropolitan, stadionul Chichibu și Casa Presei.

Dintre bazele în construcție atrage atenția în mod special complexul Yoyogi, din imediata vecinătate a Satului Olimpic. Complexul cuprinde bazinul Olimpic, care va fi o realizare unică din punct de vedere arhitectonic și ingineresc. Acoperișul metalic, construit în stilul vechilor pagode japoneze, va fi suspendat cu ajutorul unui tirant de doi pilaștri ancorați în exterior. În felul acesta va fi acoperită o sală imensă care va cuprinde un bazin de înot de 20 x 50 m, cu 9 culoare, un bazin de sărituri cu trambuline până la 10 m înălțime și tribune pentru aproximativ 15.000 spectatori. În această sală vor avea loc probele olimpice de natație, finala la polo și judo. Ca o anexă a acestei construcții este sala de baschet.

Majoritatea bazelor sportive se află în perimetrul orașului Tokio, iar accesul la ele se va face cu autobuzele. Excepție fac lacul Sagami, la 60 km de Satul Olimpic, unde se vor desfășura probele de caiac-canoe; de asemenea sînt situate în afara orașului pista și traseul de ciclism (aflate în localitatea Hachioji, la 45 km de Satul Olimpic), precum și parcul ecvestru Koruizawa (la 145 km de Tokio).

Spre deosebire de alte ediții ale Jocurilor Olimpice, Satul Olimpic este situat de astă dată chiar în oraș, în centrul Shibuya. El se va deschide la 15 septembrie 1964 și va putea adăposti circa 10.000 de participanți.

Cred că nu exagerez cînd spun că întreaga populație a Japoniei trăiește de pe acum emoțiile marelui eveniment sportiv. Atît de „olimpică” este atmosfera care domnește la Tokio, încît un vizitator nevizitat ar putea avea impresia că jocurile se desfășoară chiar în acest an. De pe acum, peste 250 de salariați ai Comitetului de organizare duc o activitate febrilă, iar anul viitor Olimpiada va fi deservită de 15.000 de persoane.

Pe lîngă cei aproape 10.000 de sportivi și însoțitori, care vor locui în Satul Olimpic, se așteaptă să sosească la Tokio în perioada Jocurilor aproape 30.000 de turiști. Cazarea acestora este una din problemele a căror rezolvare dă multă bătaie de cap organizatorilor. Tokio nu poate asigura decît 11.000 de paturi în hotelurile stil european. Adăugînd posibilitățile de cazare pe care le oferă hotelurile stil japonez, cu care străinii se vor acomoda destul de greu, cît

Această lucrare de artă plastică simbolizează preceptul budist: „Să nu auzi, să nu vorbești, să nu vezi!” Ea se află în templul Toshogu din Nikko și este un simbol al Japoniei de ieri. Japonia nouă, Japonia poporului harnic și muncitor, și-a dobîndit o nouă înțelegere: aude, vede și-și cere rîspicat drepturile!

și hotelurile din împrejurimile orașului Tokio, cu o capacitate de 9.000 de paturi, rămîn 10.000 de turiști pentru care pînă în prezent nu s-au găsit soluții de cazare. Se studiază posibilitatea folosirii caselor particulare, a instituțiilor publice și chiar a unor vapoare-hotel.

În ceea ce privește scopul principal al călătoriei mele în Japonia — pregătirea lotului olimpic japonez de tir — faptul că gazdele m-au primit cu deosebită căldură și ospitalitate și mi-au pus la dispoziție cele mai bune condiții de lucru a făcut ca munca depusă în această direcție să fie rodnică. Am remarcat la elevii mei o mare seriozitate, deosebită tenacitate și îndemînare, trăsături de altfel caracteristice acestui popor. Tinerii sportivi japonezi au progresat foarte mult, iar la ultimele concursuri au obținut rezultate de valoare mondială, devenind astfel candidați la medaliile olimpice.

După cum se știe, în luna august elevii mei japonezi au fost oaspeții sportivilor romîni, iar la întrecerile care s-au desfășurat pe poligonul Tunari ei au realizat performanțe frumoase.

O SUTĂ DE MONUMENTE

Amabili mei însoțitori îmi spuneau foarte des: „Nu poți spune că ai cunoscut Japonia dacă nu ai vizitat Kioto”. Acest oraș, situat lîngă marele centru comercial și industrial Osaka, a fost fondat în anul 794 și timp de peste 1.000 de ani a constituit reședința împăraților. Fiind așezat într-o regiune pitorească, minunatele sale priveliști atrag pe turiști în toate anotimpurile anului.

Înainte de a porni la vizitarea orașului, ești invitat să urci muntele Hiei, pentru ca de la o altitudine de circa 2.000 de metri, dintr-un pavilion cu podeaua rulantă, așezat comod în fotoliu, să faci un tur de orizont al regiunii. Mi s-a părut ingenios rezolvată problema documentării vizitatorilor. Astfel, din loc în loc, pe pereții pavilionului, se află inscripții cuprinzînd date amănunțite despre locurile care și se desfășoară în fața privirilor.

Orașul Kioto posedă peste 100 de monumente istorice, pe care, ca să le vizitezi, și-ar trebui cel puțin două săptămîni. Dintre monumentele principale, produce o deosebită impresie templul Kinkakuji sau Pavilionul de aur, cum i se mai spune. Construit în 1397 într-un stil de o rară originalitate, este apreciat ca o capodoperă a arhitecturii tradiționale japoneze. Înălțat în mijlocul unui lac, pavilionul cu pereții placați cu foi de aur își reflectă silueta în oglinda apei, încîntîndu-i pe vizitatori. Îmbinarea de culori — reflexele galben-portocalii ale pavilionului, albastrul lacului și verdele parcului — creează o viziune de basm.

ACOLO UNDE A PUSTIIT ATOMUL

Despre tragedia Hiroshimei s-au scris multe. Dar oricît ai fi citit, o vizită în acest oraș-martir e cu totul altceva.

De la început m-au impresionat profund dîrzenia și hărnicia poporului japonez, care a reușit să ridice din ruine, în delta fluviului Ota, un oraș nou, modern, cu străzi largi și clădiri

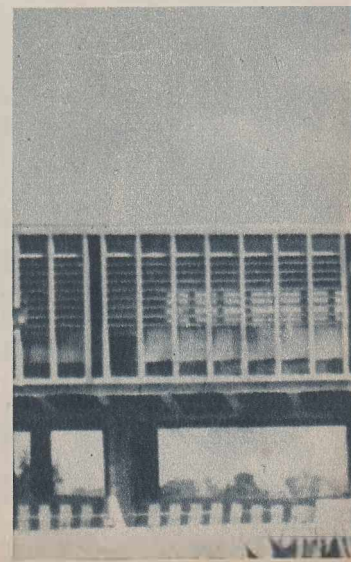
Complexul sportiv Meiji Park, cu Stadionul Național, unde vor avea loc festivitățile de deschidere și de închidere ale Jocurilor Olimpice.

frumoase. În memoria victimelor bombei atomice s-a ridicat un monument în Parcul Păcii, pe care se poate citi inscripția: „Odihniți-vă în pace, oroarea nu se va mai repeta niciodată”. În fiecare an, la 6 august, populația orașului se adună aci și, în memoria victimelor, manifestează pentru pace. Alături se află monumentul ridicat prin colecta copiilor în amintirea celor căzuți victime bombei atomice. Aici vin zilnic copii și aduc ghirlande de flori, împodobind monumentul. Ca o mărturie mereu vie a distrugerilor bombei, s-au păstrat în parc ruinele palatului industrial.

Vizitînd muzeul memorial, care evocă tragedia orașului, îți faci o imagine despre cele petrecute după explozia bombei. Din 5 în 5 minute o sirenă dă alarma, ca în dimineața zilei de 6 august 1945. În mijlocul sălii muzeului, macheta orașului după cataclism: totul a fost transformat în ruine. Pe pereți sînt fotografii evocînd scene ale teribilului masacru.

În vizitarea orașului și a muzeului am fost călăuziți de un student din localitate. Din familia lui au scăpat numai el și mama sa, care

se aflau refugiați într-un sat din împrejurimi; tatăl și frații săi au pierit în timpul exploziei. Îmi spunea că nu există familie în Hiroshima care să nu aibă pe cineva căzut victimă bombei atomice. O afirmație cu nimic exagerată. Este o cutremurătoare realitate pe care ne-o confirmă bilanțul sumbru al victimelor omenești: 240.000 de persoane ucise, aproximativ 160.000 de răniți, dintre care 50% foarte grav, 6.738 dispăruți fără urmă. Pe o rază de 1 km clădirile au fost arse sau distruse în proporție de 100%, la 2 km 99,2%, iar pe o rază de 4 km 82,2%. Studentul din Hiroshima îmi spunea că poporul japonez nu va uita niciodată că a fost victima primei bombe atomice, datorită căreia au fost sacrificate sute de mii de vieți omenești, majoritatea femei și copii. „Ați întâlnit peste tot cuvântul pace: orașul păcii, podul păcii, muzeul comemorativ al păcii. Pacea este năzuința poporului japonez...”

UN VECHI SIMBOL SE DESTRAMĂ

Dintre cei aproximativ 100 milioane de locuitori, numeroși sînt muncitorii și țărani al

cărora nivel de trai este în general scăzut. Țăranul japonez lucrează în condiții foarte grele, ca să asigure existența familiei sale. Se scot două recolte pe an: în toamnă se seamănă grîul care se recoltează în primăvară, după care se pune orezul. Suprafața agricolă fiind foarte redusă (cam cît o treime din terenul agricol al R.P. Romîne), deși țara se întinde pe aproape 370.000 km p, asigurarea alimentației are la bază importurile. În schimb sînt foarte dezvoltate o serie de ramuri industriale și îndeosebi electronica și electrotehnica, construcția de mașini și unelte, industria oțelului, a materialelor plastice, industria textilă.

Modernizarea vieții în întreaga țară n-a știrbit însă cu nimic din respectul japonezilor pentru tradițiile și obiceiurile vechi. De pildă, oamenii se desculță cînd intră în casă, iar în camera de locuit nu se folosesc scaune și nici paturi; în loc de a se așeza pe scaun japonezii stau pe jos, pe perne, și dorm tot pe jos. În camere, în loc de dușumea, au un capitonaj, *tatame*, din rogojini din pai de orez. Din mâncărurile tra-

diționale e aproape nelipsit orezul. Nu se consumă piine și nici prea multă carne, aceasta folosindu-se mai mult pentru a da gust mîncării; în schimb se mîncă mult pește. Singura băutură alcoolică pe care o consumă japonezii este un fel de țuică făcută din orez, *sake*, cu o tărie de 15-16 grade, care adesea se bea fierbinte. Se bea foarte mult ceaiul verde, de obicei neîndulcit. Portul tradițional este kimonoul, atît la femei cît și la bărbați, iar în picioare se poartă saboți cu talpă din lemn.

Japonezii sînt oameni harnici, pricepuți și totodată foarte veseli. Sînt extrem de politicoși, binevoitori și ospitalieri cu prietenii. Față de străini, în general, la început manifestă oarecare rezervă. O dată convinși însă că aceștia nutresc sentimente prietenești, devin foarte apropiați.

Prețutindeni pe unde am fost, am văzut manifestîndu-se mult interes pentru țara noastră. Cele două țîrguri, de la Osaka și Tokio, la care au fost expuse produse ale R. P. Romîne, au făcut cunoscută dezvoltarea economiei naționale. În general, despre țara noastră se știe că este foarte bogată și că avem o industrie în plină înflorire. Sînt bine cunoscuți în Japonia și unii dintre sportivii romîni fruntași, ca de pildă atleta Iolanda Balas, trăgătorii Dumitrescu și Petrescu, echipele de volei și cele de tenis de masă.

Năzuința japonezilor spre pace și prietenie cu toate popoarele lumii este profundă și sinceră. Mișcarea muncitorească, ca și lupta maselor populare pentru pace, cunosc în Japonia o mare amploare. Muncitorii, cărora adesea li se alătură studenții, manifestează în șiruri compacte, alergînd în zigzag, purtînd pancarte și strigînd lozinci în sprijinul revendicărilor lor economice și politice, pentru pace, împotriva războiului atomic. Într-o zi, privind o manifestație muncitorească, mi-am amintit de simbolul înțelepciunii din templul Toshogu de la Nikko, imaginînd cele trei maimuțe care-și astupă urechile, ochii și gura. Mi-am dat seama că muncitorii japonezi au dobîndit înțelepciunea lor proprie: aud, văd și-și cer răspicat drepturile.

Monumentul mamei care-și apără copilul și muzeul care evocă tragedia orașului Hiroshima, pusul în de bomba atomică în 1945.

DIN REALIZĂRILE
OAMENILOR NOȘTRI DE ȘTIINȚĂ

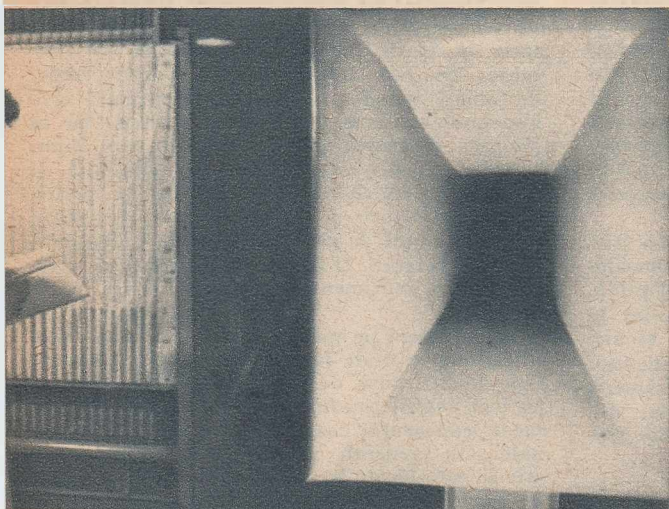
CERCETĂRI FRUCTUOASE

De trei ori mai repede ca sunetul

La Institutul de mecanică aplicată „Traian Vuia” al Academiei R.P. Române (director: acad. Elie Carafoll) a fost construită o instalație numită *suflerie supersonică*, în care — în vederea extinderii cercetărilor în domeniul vitezelor supersonice — se realizează trecerea unui curent de aer cu o viteză de 2-3 ori mai mare decât aceea a sunetului.

În această instalație se

Călătoria cu viteze supersonice începe... și se sfârșește tot aici, în sufleria supersonică construită la Institutul de mecanică aplicată al Academiei R. P. Române. Multimanometrul din stânga este utilizat în măsurarea presiunilor obținute în cursul experiențelor.

pun diverse modele de corpuri cu forme aerodinamice, în special elemente de avion, obținându-se măsurători de presiuni și de forțe.

Tot în acest institut s-a reușit, pentru întâia dată în țara noastră, să se obțină

măsurători de presiuni pe aripi de avion în regim supersonic.

Sufleria are numeroase utilizări, experiențele folosind atât cercetările în aerodinamica supersonică, cât și celor cu caracter industrial, privitoare la profilele de palete de turbine și compresoare axiale.

Interferonul

O problemă deosebit de interesantă abordată la Institutul de inframicrobiologie al Academiei R.P. Române

lulele neinfectate. În prezent se studiază intens, de către dr. Geta Danielescu, aspectele metabolice ale celulelor care produc interferonul.

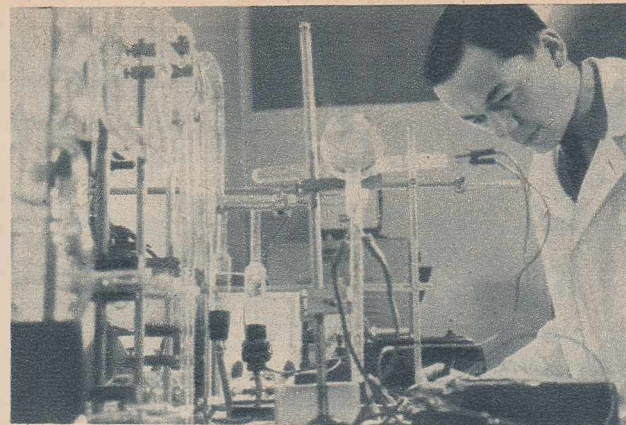
Iată și alte noutăți din laboratoarele institutului:

Secția de antropoviroze, condusă de conf. dr. N. Cajal, membru corespondent al Academiei R.P. Române, lucrează în prezent la elucidarea cauzelor maladiei Hodgkin, o boală gravă ce se fixează pe sistemul ganglionar și este destul de răspândită. Ajutat de dr. Maria Cepeleanu, dr. Cajal a reușit izolarea unor agenți patogeni cu caractere comune inframicrobilor, cultivați în serie pe ouă embrionate, șoareci albi, culturi celulare. Cercetări în curs tind să arate că această maladie este produsă de inframicrobii izolați în laboratorul respectiv. Izolarea agentului cauzal al bolii ar reprezenta un pas spre găsierea unui tratament specific eficient.

În laboratorul de metodologie a culturilor celulare, condus de dr. Aderca, se studiază susceptibilitatea unor celule față de diferite virusuri patogene pentru om. Se cercetează procesele intracelulare, urmind a se stabili în viitor dacă tulpinile celulare cunoscute pînă în prezent permit sau nu cultivarea virusurilor, țelul final fiind cunoașterea cât mai precisă a procesului infecțios petrecut între virus și gazdă.

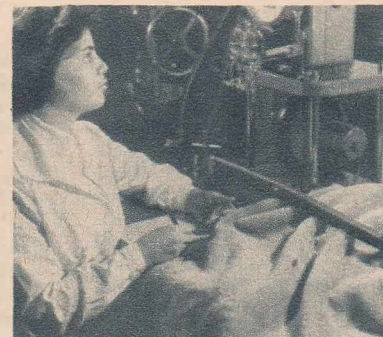
Sinteze prin descărcări electrice

La Institutul de fizică al Academiei R.P. Române (director: acad. Eugen Bădărău), în cadrul studiilor privind transformarea hidrocarburilor prin descărcări electrice de înaltă frecvență, s-a reușit transformarea metanului și butanului în acetilenă și ciclopentadienă, substanțe foarte mult cerute în industria chimică, mai ales pentru sinteze organice.

Un element de mare viitor în electronică: tuburile cu catod rece. Ele își găsesc largi aplicații în construcția mașinilor de calculat. În fotografia, cercetătorul Musa Geavit, de la Institutul de fizică al Academiei R. P. Române, studiind activarea tuburilor cu catod rece.

S-a obținut de asemenea sinteza formaldehidei (formol), cu un procent ridicat de transformare. Formolul are multiple întrebuințări: el este folosit la fabricarea substanțelor plastice (bachelită, galalit, novolac), a coloranților și oglinzilor, în industria farmaceutică și a pielăriei, la fabricarea dezvoltanților fotografici; el este utilizat și ca dezinfectant și conservant al preparatelor anatomice, precum și în

Pentru stabilirea permeabilității la aer a blănurilor artificiale tricotate se efectuează măsurări foarte precise în laboratorul de probe fizico-mecanice de la Institutul de cercetări textile.

agricultură, împotriva ciupercilor parazite.

În afară de aceste lucrări de ordin practic, la institut se fac și cercetări teoretice privitoare la mecanismul fenomenelor ce se produc în timpul descărcărilor electrice.

Igiena muncii în industria chimică

În cadrul cercetărilor efectuate la Institutul de igienă și protecția muncii al Academiei R.P. Române (director: prof. dr. George Cadariu) privind neutralizarea efectelor unor factori vătămători ce pot fi identificați

la locurile de muncă din întreprinderi și uzine, o deosebită atenție s-a acordat toxicologiei hidrocarburilor aromatice. S-a studiat de pildă influența acestor substanțe asupra pigmentilor sanguini, consumului de oxigen etc. Cercetările se referă în special la igiena muncii în industria chimică.

Secția mijloace industriale de protecție studiază diferite posibilități de mărire a gamei de materiale plastice folosibile în confecționarea încălțămîntului de protecție.

S-a stabilit de pildă că, față de materialele întrebuințate în prezent, clorura de polivinil este mai rezistentă la oxidări, avind și o bună rezistență la acizi și baze.

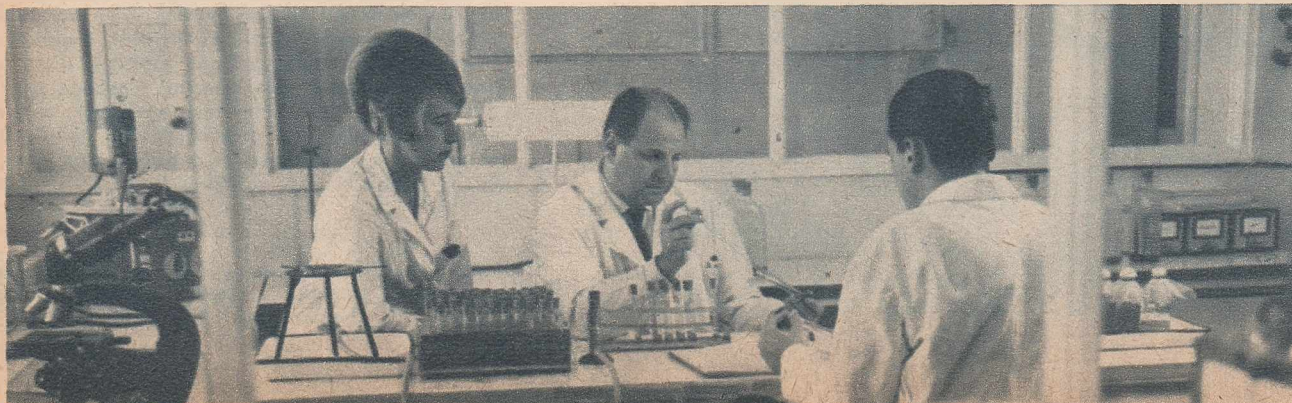
În colaborare cu specialiștii din întreprinderi

Valorificarea superioară a materiei prime textile și îmbunătățirea calității produselor reprezintă importante preocupări ale specialiștilor

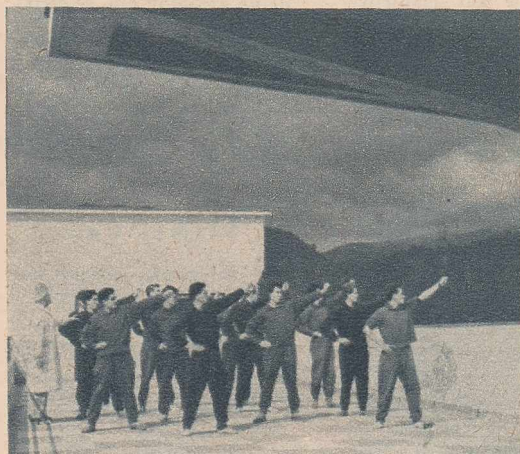
de la Institutul de cercetări textile (director: ing. Seme-rad Rădulescu). Astfel, se fac studii în vederea utilizării raționale a lînii românești semifine prin folosirea acestora în amestec cu fibre sintetice; se stabilesc noi metode de topire a inului și cîneșii, metode care contribuie la reducerea simptome a ciclului de fabricație și la ridicarea calității. Aceste teme, ca de altfel multe altele, au fost abordate de către institut în colaborare cu specialiștii din diferite întreprinderi.

Pot fi amintite cercetările în domeniul îmbunătățirii tricourilor din bumbac pentru îmbrăcămintea exterioară, care se desfășoară cu concursul specialiștilor fabricilor de confecții și tricotaie „București” din Capitală și „Moldova” din Iași, cercetările în domeniul blănurilor artificiale, cu concursul specialiștilor de la întreprinderile „Textila”-Grivița, „Adesgo”, „Teșătorii reunite” și „Luceafărul”.

Conf. dr. N. Cajal, membru corespondent al Academiei R. P. Române (centru), lucrind la înălmintarea unor culturi celulare cu produse virotice.

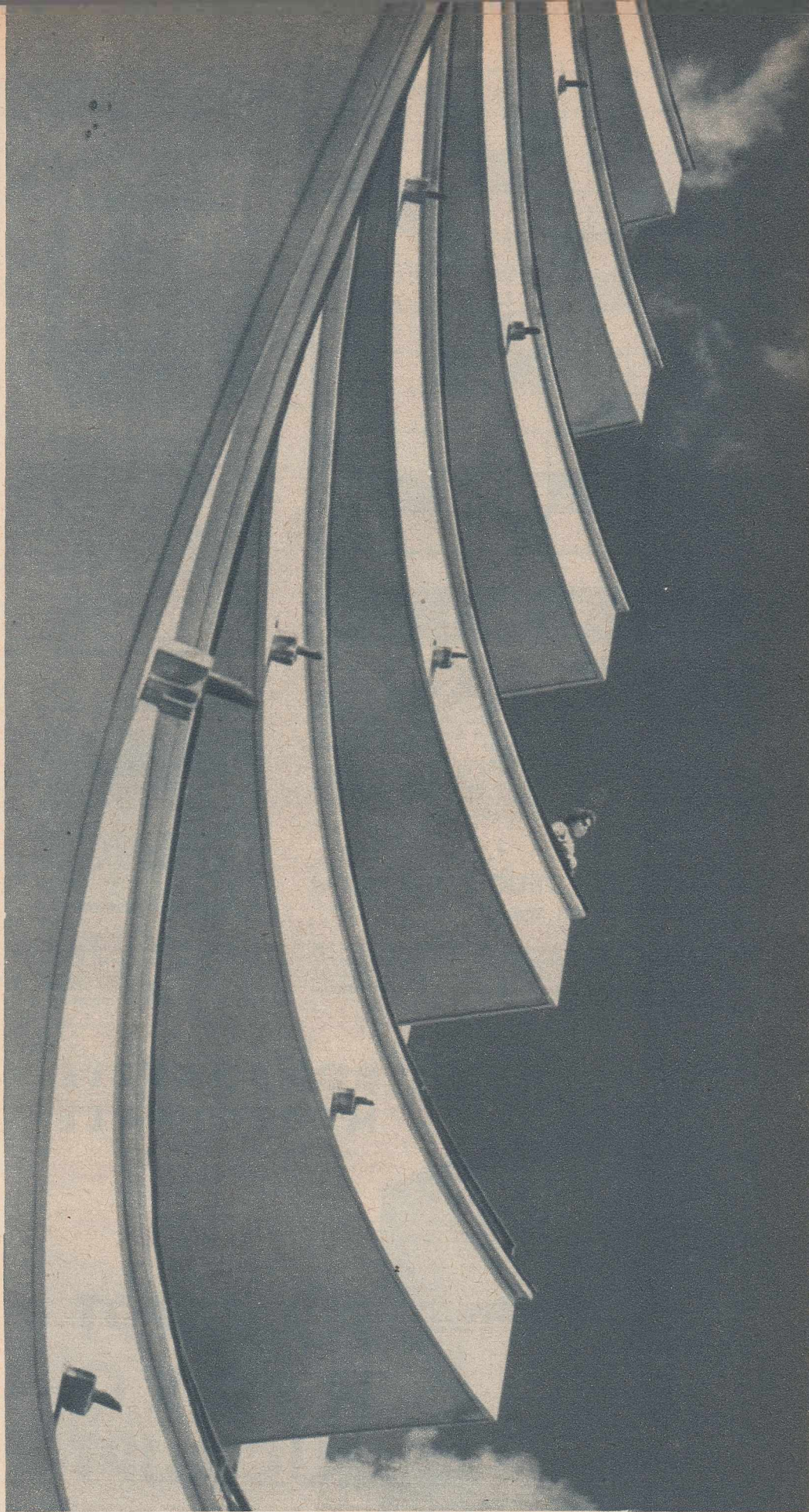
Planul terapeutic complex prevede și utilizarea kinetoterapiei.

Fotografiile alăturate sînt realizate la Sanatoriul t.b.c. Moroieni, una din cele mai importante unități curativo-profilactice din țara noastră.

De altfel, acțiunile ce se întreprind pentru îngrădirea și lichidarea ftiziei se oglindesc în indicii endemiei tuberculoase care însciu valori din ce în ce mai scăzute. Dacă în 1950, de pildă, morbiditatea a fost de 492,7 cazuri la suta de mii de locuitori, iar în 1962 de 274,5 cazuri, anul acesta indicele de morbiditate a înregistrat scăderi și mai substanțiale. Succesele acestea au fost posibile datorită noilor condiții de muncă și de trai ale poporului nostru (locuința, hrana, odihna, igiena individuală etc.), precum și organizării unui puternic sector de luptă antituberculos, începînd cu înființarea unităților de bază raionale (dispensarele antituberculoase), a spitalelor, sanatoriilor și preventoriilor antituberculoase pentru adulți și copii și terminînd cu competența activitate științifică și practică susținută de către cei peste 1.300 de medici ftiziologi.

În cadrul puternicului dispozitiv de luptă, un loc important îl ocupă și sanatoriul de la Moroieni, obiectul prezentului fotoreportaj. Și aici, munca desfășurată de un personal medico-sanitar cu înaltă calificare se împletește strîns cu minunatele condiții de climă și confort: 448 de camere și săli medicale, sala de spectacole cu 300 de locuri, biblioteca spațioasă etc.

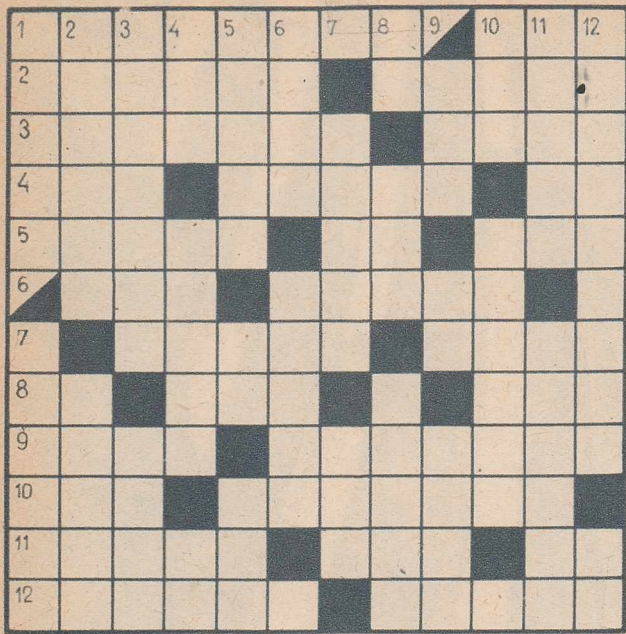
Totul, cu alte cuvinte, are menirea aici de a-l face pe pacient să se simtă cît mai bine, de a-l ajuta să-și refacă sănătatea, de a-l recupera întru totul pentru familia sa, pentru societate.

Nu este vorba de un hotel alpin, ci de o modernă unitate curativo-profilactică antituberculoasă înălțată între crestele Bucegilor.

Printre crestele Bucegilor

SURPRIZĂ

ORIZONTAL: 1) Plastică — Sat. 2) Tăcere — Glumă. 3) Agitare — Arad. 4) Ten — Minus — Ea. 5) Brațe — În — Nea. 6) Arc — Anima. 7) Uscat — Ster. 8) Ou — Aer — Azi. 9) Albă — Pălărie. 10) Sir — Marinat. 11) Știri — Iși — Ac. 12) Pastel — Ceară.

VERTICAL: 1) State — Grafic. 2) Pătură — Plită.

3) Aminări — Grfu. 4) Soț — Mască — At. 5) Orașe — Ie — Mic. 6) Seri — Iarnă. 7) Anunț — Act. 8) Ar — Uns — Plisa. 9) Pas — Mi — Arte. 10) Suc — Mătură. 11) Egale — Uzitat. 12) Căsătorie — Ne.

N.A. Schimbați cite o singură literă din fiecare cuvânt și veți obține o încrucișare corectă.

Dezlegarea jocului „FRUCTIFERĂ”, apărut în nr. trecut

ORIZONTAL: 1) Chică — Ușoare. 2) Limonadă — Gol. 3) Op — Cărări — De. 4) Pom — Neruda — N. 5) Omega — Eterni. 6) Terasă — A — Mu. 7) Nil — Citrică. 8) Te — Bace — Ol — N. 9) E — Pepenăș — Gg. 10) Aman — N — L — Șah. 11) Sur — Strugure. 12) Cramă — Inutil.

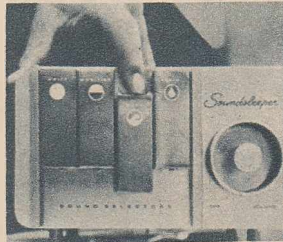
din toată lumea

ECRANUL NEGRU

Opunându-se ideii — unanim acceptate pînă în prezent — că ecranul cinematografic trebuie să fie alb, două firme japoneze au produs ecrane negre, confecționate dintr-o țesătură acoperită cu o peliculă de vinilin și un strat de solzi de pește-fereastră, dizolvați într-o soluție specială. Se pare că ecranul negru, pentru care s-au și primit comenzi din Europa, S.U.A. și Australia, reflectă mai bine razele de lumină, fiind și mult mai rezistent decât cele obișnuite.

MOȘ ENE... ARTIFICIAL

Americanii suferinzi de insomnie au motive să sperie că în curând vor dormi liniștiți. Firma C.P. Electronics din orașul Columbus, statul Ohio, a produs aparatul

„Sound sleeper”, care, producînd un zgomot asemănător cu acela al căderii repetate a unei picături de apă, aduce un somn liniștitor în mai puțin de zece minute. Inventatorii mai dau asigurări că acest „Moș Ene artificial” nu este cîtuși de puțin nociv, așa cum de pildă pot fi unele somnifere.

STATUILE ȘI ZGURA

O plagă nemiloasă roade ochii și bărba, nasul și sinii statuiilor și transformă zîmbetele fecioarelor în grimase, periclitînd conservarea unor capodopere care datează de sute de ani. În ultimii cincizeci de ani clădirile Parisului s-au înnegrit mult mai mult decît în tot cursul secolelor precedente. Fotografii luate prin 1.900 vorbesc de un Paris alb. Ce s-a întîmplat? Fumul industrial, cel rezultat din arderea păcurii utilizate la încălzirea cazanelor de calo-

refer și hidrocarburile arse evacuate prin eşapamentele auto conțin gudroane și substanțe nitrice care, în contact cu umezeala, formează un acid corosiv.

De curînd au fost luate măsuri de apărare împotriva acestei pecingini la unul din cele mai vechi monumente ale Parisului: catedrala Noître Dame. Măsurile au fost prilejuate de cea de-a 800-a aniversare (construcția ei a început în 1.163). Reziduurile și praful depuse în unele locuri au atîns o grosime de 3 cm, iar norii de praș care s-au ridicat erau atît de groși, încît muncitorii care efectuau curățirea celor trei portale ale fațadei principale au fost nevoiți să lucreze cu costume speciale și mască de gaze. Fiind vorba de elemente decorative dăltuite într-o piatră foarte veche, curățirea a fost dificilă și migăloasă. S-au întrebuițat perii, pensule și jeturi de aer sub presiune slabă.

Ultima oară acest monument de arhitectură a fost restaurat între anii 1844 și 1864.

OUĂ CU... O COAJĂ ÎN PLUS

Protejate fiecare în parte de un ambalaj din material plastic transparent, ouăle nu se sparg în timpul transportului și, fiind complet izolate de aerul înconjurător, nu se alterează. Învelișul se dizolvă în apă fierbinte. Noul sistem de ambalare a ouălor a început să fie folosit în Anglia.

ȘTIATI CĂ...

— În epocile geologice trecute, suprafața glaciației celui de-al șaselea continent era mult mai mare decît astăzi?

— Cercetările oamenilor de știință au stabilit că, anual, în ciuda desprinderii aisbergurilor, învelișul de gheață al Antarcticii crește cu aproximativ 1.100 km²?

— În tinutul muntos al Pămîntului reginei Maud s-au descoperit mari zăcăminte de minereuri prețioase?

— În vara australă 1959-1960, Antarctica a fost cutreierată și cercetată de aproximativ 10.000 de savanți, tehnicieni și navigatori, porșiți din locațiile cele 45 de stațiuni științifice existente atunci pe cel de-al șaselea continent?

de vorba cu medicul

Alimentele asigură organismului elemente vitale: proteine, glucide și lipide, săruri minerale și vitamine. Dintre toate acestea numai proteinele conțin azotul necesar vieții și tot ele constituie partea cea mai importantă a tuturor celulelor și țesuturilor organismului. Ele intră de asemenea în compoziția fermenților și a unor hormoni care joacă un rol important în organism. Proteinele iau parte la formarea anticorpilor, care măresc rezistența organismului față de bolile infecțioase.

Iată de ce e necesar să acordăm multă atenție cantității de proteine care trebuie să fie conținută în alimentația copilului. Pentru copiii pînă la 11 ani, norma zilnică de proteine oscilează, în funcție de vîrstă, între 25 și 78 gr. Trebuie să mai adăugăm că în organismul copilului în plină dezvoltare formarea proteinelor noi are loc mai intens decît în organismul adultului.

Există proteine animale și proteine vegetale. Cele mai complete și mai folosite sînt primele, care se obțin din lapte, brînză, ouă, carne și pește. Dintre cele vegetale, mai valoroase se găsesc în cartofi, orez, varză albă, în soia, în mazăre și în linte. În alimentația copilului este necesar ca proteinele animale să reprezinte 60%, iar cele vegetale 40%.

Grăsimile cele mai valoroase pentru copii sînt conținute în frișcă, unt, lapte, smîntînă, în untura de pește și în gălbenușul de ou. Grăsimile sînt desigur foarte necesare, dar abuzul este

NU NUMAI VIN...

De floarea-soarelui, de porumb, de măsline... toate aceste feluri de untdelemn ne sînt binecunoscute. Dar de struguri? Iată că recent a apărut și acest nou sort, realizat în R. P. Bulgaria și avînd ca materie primă simburii de strugure.

Superior din punct de vedere calitativ celui fabricat din semințele de floarea-soarelui, untdelemnul de struguri se aseamănă la gust cu cel de măsline.

BOMBOANELE MEDICINALE

FLAVISEPT NEGRO EUCALIPT

vă apără de afecțiunile căilor respiratorii

BOMBOANELE MEDICINALE SE GĂSESC DE VÎNZARE LA DROGHERII ȘI LA MAGAZINELE CU PRODUSE ZAHAROASE

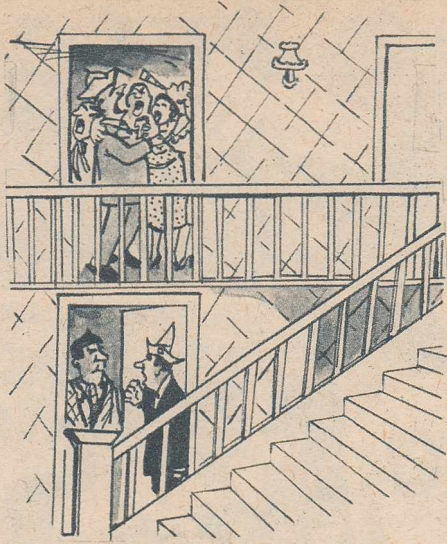

— M-am hotărât, pe ăștia-i vreau!!

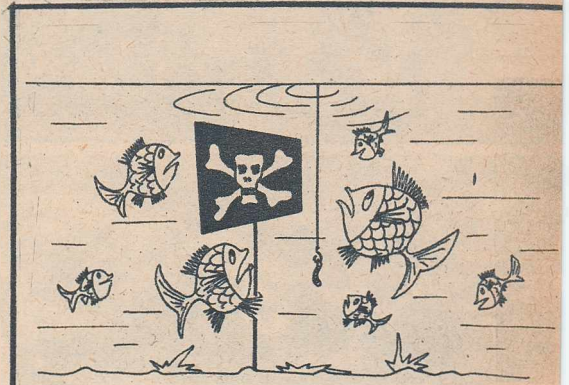
Adrian ANDRONIC

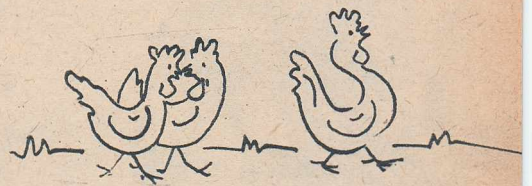
— Vecina, n-ai putea să vii sus să protestezi împotriva zgomotului?... Masafrizii mei nu se hotărăsc de loc să plece...

„Schweizer Illustrierte“

umor

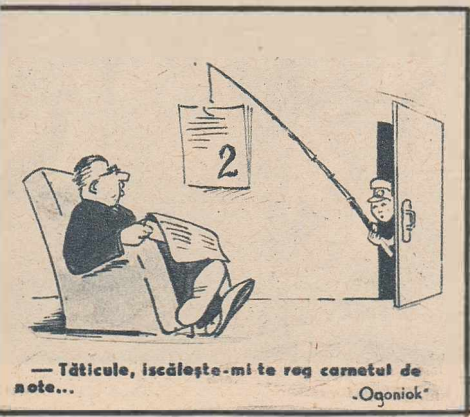

Fără cuvinte.

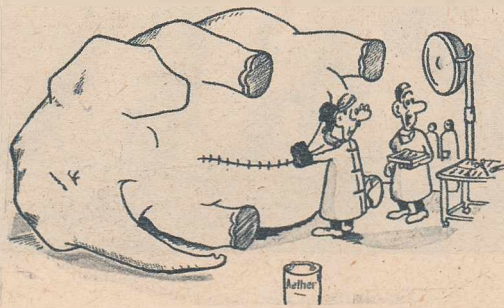
— Ce-i pasă! Stăpînă-sa e vegetariană!

L. LIVADARU

— Tăticule, iscălește-mi te rog carnetul de note...

„Ogoniok“

— Am controlat totul; nu lipsește nici focarele, nici blisterurile, nici clamelle... Dar unde o fi asistentul!

„Schweizer Illustrierte“

HRANA COPILULUI (I)

dăunător, deoarece în cantități mari se digeră greu și tulbură în felul acesta și asimilarea proteinelor. Grăsimile vegetale trebuie să constituie cel mult 15% din totalul celor consumate de copil.

Dintre glucide cel mai ușor asimilat este zahărul. Dar cantitatea de dulciuri nu trebuie să fie prea mare, căci din cauza lor copilul va consuma prea puțin din alte alimente indispensabile și hrănirea lui va fi insuficientă. Zahărul dă organismului multe calorii, dar nu conține de loc proteine, vitamine și săruri minerale.

Pentru formarea oaselor sînt necesare sărurile de calciu și fosfor. Acestea se găsesc în abundență în lapte. Multe alte săruri minerale sînt conținute în legume, și mai cu seamă în zeama legumelor fierte.

Vitaminele cele mai importante pentru copii sînt A, D și C. Acestea se găsesc în alimentele proaspete. Pentru asimilarea unora din ele, de pildă vitaminele A și D, este însă necesară prezența grăsimilor în alimentație.

Lichidele sînt și ele necesare în alimentația copilului: cam un litru jumătate pe zi. O parte din aceste lichide se află în alimente. Unii copii obișnuiesc însă să bea foarte mult, ceea ce este nesănătos. De aceea este necesar să-i deprindem a bea încet și cu înghițituri mici.

Dr. Silviu GHEREA

Rezultate excepționale

LA SPĂLAT CU

- PERLAN ALB pentru țesături din lînă, mătase naturală și fibre sintetice
- PERLAN ALBASTRU pentru țesături din lîn, bumbac și cînepă
- La aceeași cantitate de articole pentru spălat se folosește o cantitate mai redusă de „Perlan“ în comparație cu ceilalți detergenți.

PASTELE FĂINOASE

nu trebuie să lipsească din nici o gospodărie

PASTELE FĂINOASE au o variată întrebuintare în alimentație

pentru a 11-a oară FRANTA- ROMÂNIA la rugby

3

Intîlnirile de rugby dintre echipele Romîniei și Franței au căpătat un caracter tradițional. În nici o altă ramură sportivă reprezentanții Romîniei și Franței nu s-au înfruntat de atîtea ori într-o întrecere oficială ca la rugby. Și nu numai atît: sportul românesc a debutat în arena internațională (1919) printr-un joc de rugby între echipa noastră și cea a Franței. De atunci, întîlnirile bilaterale au continuat cu o oarecare regularitate, în afară de anii războiului. Din 1957 disputele noastre cu rugbiștii francezi au căpătat o mai mare continuitate, ajungîndu-se în ultimul timp la un acord în sensul ca ele să aibă loc anual, un joc pe terenul nostru alterînd cu unul pe teren advers. De-a lungul anilor au avut loc 11 întîlniri romîno-franceze. În 1919 — anul care urmează armistițiului de după primul război mondial — sportivii noștri au fost invitați în Franța spre a participa la un turneu numit al „armatei aliate”. Jocurile au avut loc pe stadionul Pershing de lângă Paris. Desigur lipsa de experiență, căreia i s-a adăugat o pregătire necorespunzătoare, ne-a făcut să pierdem meciul cu 5—48. Dar această partidă apare importantă nu prin rezultatul ei, ci prin faptul că aduce pe arena internațională foarte tînărul rugby românesc. 5 ani mai tîrziu jucăm din nou la Paris împotriva Franței și din nou decalajul de pregătire își spune necruțător cuvîntul. Sîntem învinși categoric: 3—59. În 1936 are loc un al treilea meci oficial, prilejuit de Jocurile Olimpice din Germania. Partida se desfășoară la Berlin. Pierdem, nici de data aceasta prea onorabil: 5—25. În anul următor ne deplasăm în Franța și, beneficiînd de aportul unor jucători talentați, cu o pregătire ceva mai bună, reducem din nou diferența: 11—27. Cronicile vremii spun că a fost o partidă pasionantă și foarte disputată. Un caracter și mai aprig îl capătă prima dispută romîno-franceză de la București (1938) — a cincea dintre selecționatele A. Oaspeții cîștigă foarte greu cu 11—8 (victoria, după unii comentatori ai vremii, ne putea reveni la fel de bine și nouă). Războiul pune apoi capăt pentru un timp contactelor cu rugbiul francez. Le reluăm abia în 1957. Și tot la București. Francezii cîștigă cu un avantaj minim de 3 puncte: 18—15. De data aceasta a fost o partidă cu adevărat dramatică: conducem la pauză cu 9—6, iar la reluare majorăm scorul: 12—6; urmează apoi 12—9, 15—9, 15—12 și 15—15, iar în ultimul minut de joc celebrul fundaș francez Vannier reușește o senzațională lovitură de picior căzută de la circa 50 de metri, aducînd colorilor franceze o victorie în extre-

mis, pe care oaspeții nu o mai sperau. Din păcate acest frumos rezultat este umbrît, chiar în același an, de acel regretabil și inexplicabil 0—39 de la Bordeaux. O oboseală acumulată într-un sezon foarte greu, la care s-a adăugat și o selecție nefericită s-au soldat cu acest eșec.

Măsurile luate pentru remedierea lipsurilor serioase constatate au dus la formarea unui stil de joc propriu, specific temperamentului, caracterului și aptitudinilor fizice ale sportivilor noștri: *stilul românesc în rugby*. După ce el a fost experimentat în întîlniri mai ușoare, ne-am declarat gata din nou să-l întîlnim pe francezi, care între timp n-au stat nici ei pe loc: deveniseră, prin șirul lor neîntrerupt de victorii internaționale, fruntași ai rugbiului mondial. La 5 iunie 1960, pe stadionul „23 August” din București, circa 80.000 de spectatori erau martorii unei mari surprize. Rugbiștii romîni au apulberat, în cea de-a 8-a confruntare, mitul invincibilității francezilor, reprimînd prima lor victorie directă în întîlnirile cu XV-le Franței: 11—5! A fost — așa au numit-o ziaristii francezi prezenți la meci — „Ziua de glorie a rugbiului românesc!”

A 9-a întîlnire a avut loc în anul următor, la Bayonne în Franța. Rezultatul egal: 5—5 (se spune că în deplasare un meci egal este la fel de prețios ca și o victorie) venea să confirme în mod strălucit succesul de la București. Francezii nu ne-au putut învinge nici pe terenul lor.

În fine, ultimul joc, al 10-lea, din nou la București, în noiembrie anul trecut. Reușim o nouă victorie, a doua: 3—0.

Ce va fi la Toulouse în cea de-a 11-a confruntare Romînia-Franța? Greu de anticipat.

În ceea ce ne privește, vom prezenta pe teren o formație bună, combativă și rezistentă, nu lipsită de tehnicitate, capabilă de spirit de sacrificiu, în stare să se apere cu dîrzenie, dar la nevoie să și contraatace necruțător și decisiv. Avem toată încrederea în ea. Nu ne rămîne decît să urăm echipei noastre naționale succes deplin în importanta și dificila întîlnire de la Toulouse.

D. CALLIMACHI

① 1960, București: Romînia-Franța 11—5. Prima victorie a rugbiștilor romîni asupra celor francezi.

② 1961, Bayonne: Franța-Romînia 5—5. Un rezultat de valoare pe terenul celui mai puternic adversar de pe continent.

③ 1962, București: Romînia - Franța 3—0. Se confirmă strălucit progresul rugbiului românesc.

PROGRAMUL DE RADIO

RADIOJURNALE, BULETINE DE ȘTIRI, BULETINE METEOROLOGICE, SPORT, ULTIMELE ȘTIRI

	PROGRAMUL I	PROGRAMUL II	PROGRAMUL III
DUMINICĂ	7.00, 13.00, 19.30, 22.00, 23.52-23.55	7.50, 14.00, 20.00, 23.00, 0.52-0.55	22.00
ÎN CURSUL SĂPTĂMÎNII	5.00, 6.00, 7.00, 11.00 (afară de miercuri), 13.00, 17.00, 20.00, 22.00, 23.52-23.55	10.00, 13.00, 14.00, 16.00, 18.00, 21.00 (afară de Joi), (vineri 21.30), 23.00, 0.52-0.55 (sâmbătă 1.52-1.55)	21.00

RECOMANDĂRI DIN PROGRAM: Duminică: 6.30, 13.05 (Progr. I), 7.30 (Progr. II).

În cursul săptămânii: 5.20, 13.05 (Progr. I), 10.05, 14.30 (Progr. II).

COTELE APELOR DUNĂRII: Zilnic — 13.40 (Progr. I).

SUMARUL PRESEI CENTRALE: Zilnic — 8.00 (Progr. I).

DUMINICĂ 15 DECEMBRIE Programul I
 6.00: Concert de dimineață 7.10: Din cîntecele tîrînimii noastre colectiviste 7.30: Piese simfonice 8.06: Melodii populare 8.30: Teatrul la microfon pentru copii 9.30: Potpuriuri de estradă 10.00: Cîciul de inițiere muzicală 10.45: Cîntă corul uzinelor „23 August” din București 11.05: Pagini din operele clasice 11.30: Vorbește Moscova! 12.00: Muzică populară 12.20: Interpreți de muzică ușoară — Mara Ianoli, Rodica Paliu, Nicolae Nițescu, Florin Dorian, Betty Curtis, Lavinia Slăveanu, Charles Aznavour, Vico Torriani, Conny Francis și alții 13.10: De toate pentru toți 14.00: Din muzica popoarelor 14.30: Piese instrumentale de compozitori romini 14.45: Transmisiune sportivă 15.50: Concertul nr. 1 în mi bemol major pentru pian și orchestră de Liszt — solist Sviatoslav Richter 16.10: „Opere inspirate din basme” — montaj muzical-literar 16.45: Muzică ușoară 17.00: Din viața satelor patriei 17.40: Suită din baletul „Cînd strugurii se coc” de Mihail Jora 18.01: Muzică populară 18.30: Poezii cîntă viața nouă din patria noastră 18.45: Dansuri din opere 19.00: Melodii... melodii 19.35: Romane 20.00: Teatrul la microfon — premiera „Masina de calculat”, scenariu radiofonic de Paul Everac. În continuarea emisiunii, „Poza teatrului la microfon” — prezintă Radu Beligan 20.50: Muzică instrumentală 21.10: Muzică din opere 21.45: Cîntă Yves Montand 22.25: Muzică de dans 23.06: „Simfonia Alpiilor” de Richard Strauss.

Programul II 7.00: Fanfară 7.35: Muzică ușoară 8.00: Clubul voioșiei 8.30: Cîntece și jocuri populare 8.45: Anunțuri, muzică 9.00: Valsuri de estradă 9.30: Muzică din opere cerută de ascultători 10.00: Melodii populare 10.30: Revista presei străine 10.38: Muzică distractivă 11.00: Transmisiunea concertului orchestrei simfonice a Filarmonicii de stat „George Enescu” — dirijor Jean Marie Auberson (Elveția). În program: „Uvertura tragică” de Brahms; Concertul pentru pian și orchestră în mi bemol major de Mozart — solist Valentin Gheorghiu; Concertul pentru orchestră de Anatol Vieru; Suita a II-a „Daphnis și Chloé” de Ravel. În pauză: Emisiunea „Cinema” 13.15: Cîntece și jocuri 13.45: Cîntă Luigi Ionescu 14.05: Mici piese instrumentale 14.15: „Cine știe, câștigă!” 15.00: Muzică ușoară cerută de ascultători 15.30: Duete de dragoste din opere 16.00: Oamenii și fapte 16.08: Melodii populare 16.30: Muzică ușoară de compozitori romini 17.00: Prelucrări de Dinu Stelian 17.15: Literatură și muzică 17.25: Din comoara folclorului nostru muzical 17.50: Emisiunea „Antologia discului” — Paganini și interpretii muzicii sale 19.00: Cîntă Emil Gavriș și Nicolae Băluță 19.30: Interpreți ai muzicii de operă 20.05: Muzică de dans 21.30: Melodii populare mexicane 21.45: „Bubico” — schiță de I. L. Caragiale, cîntece Grigore Vasiliu-Birlic 22.00: Muzică de dans 22.33: Suita pentru cvartet de coarde „Pe Argeș în sus” de Theodor Grigoriu 23.08: Muzică de dans 24.00: Concert de noapte.

Programul III 19.00: Seară de operă — „Oklahoma” de Rogers 19.44: Muzică de estradă 20.30: Recital de versuri 20.45: Mari interpreți ai muzicii instrumentale — clavicinista Wanda Landowska. În program — Bach 21.36: Muzică de dans 22.10—22.59: Concert simfonic.

LUNI 16 DECEMBRIE Programul I 5.05: Cîntece de întrecere 5.25: Muzică populară 6.07: Muzică ușoară 6.20: Gimnastică 6.30: Emisiunea pentru sate 6.40: Jocuri populare 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Melodii populare 7.30: Sfatul medicului — Colitele 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Cîntece 8.06: Tarantele 8.30: „Poemul muncii înfrățite” de Wilhelm Berger 9.00: Fragmente din opera „Rusalka” de

Dărgomijski 9.30: Muzică corală românească 10.00: Suita opus 16 „Kreisleriana” de Schumann — interpretează pianistul Wilhelm Kempf 10.30: Muzică ușoară 11.05: Piese vocale și instrumentale 11.30: Scene vesele din operele 12.00: Muzica de scenă „Rosamunda” de Schubert; Fragment din baletul „Don Quijote” de Minkus 12.30: Din folclorul popoarelor 13.10: Soliști romini de muzică ușoară 14.00: Muzică populară 14.38: Concertul în do major pentru vioară și orchestră de Haydn 15.00: Muzică din opere 15.30: Melodii de estradă 16.00: Muzică corală românească 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică populară 17.12: Sonata în la major pentru vioară și pian de Mozart 17.30: Tîneretea ne e dragă! 17.50: Cîntece de dragoste și jocuri populare 18.10: Cîntă corul Radioteleviziunii 18.30: Muzică ușoară 19.00: Revista economică radio 19.20: Muzică simfonică 20.10: Cîntă Maria Lătărețu 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Lecția de limba rusă (Începători) 20.55: Muzică ușoară de Ștefan Kardos 21.15: Tribuna radio 21.25: Arii din opere 22.20: Muzică de dans 23.14: Simfonia a IV-a în mi minor de Brahms.

Programul II 10.10: Din cîntecele compozitorilor sovietici 10.30: Douăsprezece dansuri germane de Beethoven 10.53: Muzică de estradă 11.15: Lectură literară 11.30: Cvartetul nr. 1 în sol minor de Tudor Ciortea 12.06: Melodii distractive 12.30: Piese vocale și instrumentale de compozitori romini 13.00: Fragmente din opera „Percepătorul în încurcături” de Donizetti 13.30: Însemnări de reporter 13.37: Orchestre de mandoline 14.05: Arii și duete din operele 14.36: Intermezzouri și fantezii de estradă 15.00: Melodii populare 15.35: Simfonie-poem de Dumitru Bughici 16.12: Muzică ușoară 16.30: Muzică de cameră 17.00: Muzică populară 17.30: Sfatul medicului (re-luare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: „Cîciul de inițiere muzicală” — Ghid muzical 18.50: Cîntece de Gheorghe Dumitrescu 19.05: Muzică de estradă 19.30: Din activitatea sfaturilor populare 19.40: Doine și jocuri populare 20.10: Interpreți de alifadată — tenorul Leonard (montaj muzical-literar) 20.40: Concertul nr. 1 în mi bemol major pentru pian și orchestră de Liszt — solist György Cziffra 21.20: Piesa „Meditație” de Cealkovski 21.30: „Lidice”, poem de Iannis Ritsos — montaj literar-muzical 23.00: Muzică de dans 23.30: Muzică de cameră 23.05: Muzică ușoară 24.00: Pagini din opere.

Programul III 21.20 — 22.59: Seară de operă — „Pélleas și Mélisande” de Debussy (acte I, II și III), cu Victoria de Los Angeles, Jacques Jansen, Gérard Souzay în rolurile principale.

MĂRTI 17 DECEMBRIE Programul I 5.05: Muzică ușoară interpretată la chitară 5.25: Muzică populară 6.05: Cîntece 6.30: Gimnastică 6.30: Emisiunea pentru sate 6.40: Jocuri populare 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Piese de estradă 7.30: Sfatul medicului — Palpitațiile 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Muzică instrumentală 8.06: Melodii de estradă 8.30: Pagini din opere rominești 8.58: Concertul pentru vioară și orchestră de Liubomir Jelezni 9.30: Radio Prichindel 9.45: Prelucrări corale 10.00: Sonata în sol minor pentru pian și vioară de Dimitrie Cuculin 10.32: Muzică populară 11.05: Cîntă corul U.T.M. 11.25: Muzică ușoară românească 12.00: Muzică din operele 12.30: Răspundem ascultătorilor 12.40: Piese vocale și instrumentale 13.10: Melodii populare cerute de ascultători 14.00: Suita simfonică „Șeherezada” de Rimski Korsakov 14.46: Muzică ușoară 15.00: Muzică corală românească 15.15: Soliști și formații artistice de amatori 16.45: Program interpretat de orchestra simfonică a Filarmonicii de stat din Arad 16.15: Vorbește Mos-

(Continuare în pag. 22-23)

Popas la fereastra mea.

Fotografie de A. MIHAILOPOL

CARNET

RĂSPUNDEREA VIITORULUI

Pentru oricine urmărește firul evenimentelor internaționale, este vizibil că se statornicește și în acest domeniu paternității. Ele se leagă de consecvența cu care o țară sau alta insistă pentru rezolvarea problemelor ce confruntă diplomațiile și frământă popoarele. Dintr-o lectură atentă a agenților dezbaterilor de la O.N.U. pe ultimii ani îți apare limpede că, între alte activități desfășurate în acest înalt for, una dintre cele mai strălucitoare a fost cea axată pe preocuparea de a acorda girul său idealurilor care trebuie să călăuzească pașii tinerei generații a lumii. Și tot din aceeași lectură se desprinde clar că această preocupare se datorează unei inițiative a R.P. României. În zilele celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. a apărut pentru întâia oară în documentele organizației punctul: „Măsuri pentru promovarea în rândurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”.

„Propunând acest punct — spunea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației romine la sesiunea din acel an — noi am pornit de la ideea că O.N.U. poate și trebuie să joace un însemnat rol pozitiv în promovarea unei educații a tinerei generații bazate pe idelle coexistenței pașnice, pe condamnarea spiritului militarist, în ba-

și naționale și a oricăror forme de propagandă războinică”.

Capecana tragică în care o anume „educație” urmărește să prindă generația primăverii este sesizată de un cunoscut publicist american, Harrison Salisbury, de la „New York Times”, și denunțată ca instruindu-i pe tineri în arta morții și a distrugerii. Un singur exemplu: 15.000.000 de exemplare din cărțile cu conținut revanșard și militarist în Germania occidentală. Și doar cîteva cuvinte din cele cuprinse în aceste milioane de exemplare: „Războiul este un sport”.

Iată pentru ce de educația pe care o primește tineretul contemporan, care va fi chemat într-un viitor apropiat să conducă societatea, depinde într-o mare măsură succesul eforturilor depuse acum de cei maturi pentru a apăra generațiile viitoare de ororile războiului. Iată de ce inițiativa R.P. României găsit o audiență atât de largă și un ecou esențialmente pozitiv. An după an propunerea românească a dobîndit noi și eficiente recunoașteri. Începutul-l-a făcut rezoluția adoptată în unanimitate de către Adunarea Generală a O.N.U. la 18 decembrie 1960 și în care se sublinia importanța și urgența „ca tinăra generație de astăzi să fie educată în spiritul păcii, al respectului reciproc și al înțelegerii între popoare”. Au urmat rezoluțiile și studiile adoptate — în ba-

za propunerii țării noastre — de Consiliul Economic și Social al O.N.U. și U.N.E.S.C.O.; hotărîrea de includere a aceleiași propuneri pe ordinea de zi a Conferinței internaționale a tineretului de la Grenoble (1964) și, în sfîrșit, ampla dezbateri constructivă din acest an de la Organizația Națiunilor Unite, prilejuită de depunerea de către delegația romină a proiectului unei declarații internaționale consacrată acelorasi idei. Trei sînt constatările ce le impune respectiva dezbateri: nici o delegație, de altfel ca și în anteriorile discuții, nu a obiectat față de propunerea românească; un mare număr de delegații au reliefat valoarea sa „de importanță esențială” (reprezentantul Finlandei); mai mult de zece state s-au raliat în calitate de coautori proiectului prezentat de delegația R.P. Romînie. Sprijinul pe care îl primește inițiativa noastră reflectă convingerea că ea corespunde unei necesități unanime a comunității mondiale a statelor, fiind o contribuție la întărirea păcii și colaborării internaționale.

Și se mai poate vedea că în fapt ideile promovate de propunerea țării noastre exprimă grija pentru creșterea unui tineret demn și apt de a fi milne călăuză, fiind investit cu cea mai mare responsabilitate: răs-punderea viitorului.

Cristian POPIȘTEANU

LIVEZENI — 1.820 APARTAMENTE

La marginea Petroșenilor, acolo unde cu ani în urmă se înșirau niște căsuțe mici, se înalță azi cea mai tinăra așezare a Văii Jiului — Livezeni. Locurile părgănite din fosta „vale a plingerii” sînt azi de nerecunoscut. În flece dimineață, cînd soarele răsare pe crestele Parîngului, pe străzile străjuite de verdeață de-a lungul cărora se aliniază acum zecile de

blocuri, începe animația. Magazinele sînt pline de cumpărători. Copiii se îndreaptă spre noua școală cu 16 clase. În fotografia pe care v-o trimitem se poate vedea un colț al cartierului Livezeni cu cele 1.820 de apartamente ale sale.

Dem. IONAȘCU
activist cultural
Petroșeni

EXPANSIUNEA METAGALAXIEI

„Ce se înțelege în astronomie prin «deplasarea spre roșu» și așa-zisa «expansiune a Universului?»

Gabriel BADEA
proiectant, București

Răspunde prof. univ. OALIN POPOVICI, șeful secției astrofizică-satelizi a Observatorului din București al Academiei R.P. Romîne.

Astronomii americani V. M. Slipher și E. Hubble au descoperit, acum aproape 35 de ani, că lumina venind de la galaxiile îndepărtate are linii spectrale deplasate spre partea roșie a spectrului. Iar în 1929 E. Hubble a arătat că această deplasare spre roșu este cu atât mai mare cu cît galaxiile sînt mai îndepărtate de noi. De aceea uneori acest fenomen e

denumit „efect Hubble”. Mai precis spus, liniile spectrale din spectrul acestor nebuloase sînt deplasate dinspre partea violetă a spectrului către partea sa roșie, cu atît mai mult (proporțional) cu cît distanța galaxiilor este mai mare. Pînă la ora actuală nu s-a găsit o altă explicație acestui fenomen, dect că este vorba de o mișcare de îndepărtare de noi (de recesi) a nebuloaselor, mișcare care este cu atît mai rapidă cu cît galaxiile sînt ele înseși mai îndepărtate. Fenomenul deplasării spre roșu este dect, după părerea celor mai mulți dintre astronomi, un fenomen Doppler, cunoscut în optică și acustică de multă vreme. Acustic, acesta se percepe atunci cînd o locomotivă se apropie de noi și tonul sirenei apare mai ridicat dect în repaus. Și dimpotrivă, el

apare mai coborît atunci cînd locomotiva se îndepărtează. Aplicîndu-se acest principiu în optică, s-au măsurat astfel, din deplasarea liniilor spectrale ale galaxiilor, viteze de recesi de 1.200 km/sec la nebuloase din roșul de galaxii din Fecioara, de 15.000 km/sec la nebuloase din roșul de galaxii din Ursa Mare etc., ca recent să se măsoare cu telescopul de 5 m diametru viteza-record de îndepărtare de noi de 140.000 km/sec, la un roi de nebuloase din constelația Boarului, aflată la o distanță de 5 miliarde ani-lumină de noi! În prezent se admite că viteza de recesi a galaxiilor crește cu circa 100 km/sec la fiecare 3,26 milioane ani-lumină. Aceste constatări au dus la teoria expansiunii ansamblului de galaxii actualmente accesibile observației (expansiunea metagalaxiei); galaxiile se îndepărtează unele de altele cu viteze proporționale cu distanța lor reciprocă, fără ca această expansiune să aibă un centru particular. Expansiunea metagalaxiei este admisă acum de majoritatea astronomilor. Aceasta nu înseamnă însă că mișcarea de expansiune actualmente observată într-o parte a universului poate fi presupusă că are loc în tot universul și cu aceeași viteză în tot decursul timpului. Într-adevăr, după teoria idealistă a „universului în expansiune”, dacă s-ar prelungi în trecut mișcările actuale ale galaxiilor, presupunînd că se făceau cu aceeași viteză tot timpul, ar însemna că galaxiile ar fi fost toate strînse într-un foarte mic spațiu originar acum circa 10 miliarde de ani, ajungîndu-se la un „moment-origine” al universului. Astronomia materialistă combate astfel de teorii greșite. Problemele puse de expansiunea metagalaxiei nu pot fi tratate dect în cadrul teoriei relativității generalizate, în care spațiul și timpul sînt legate indisolubil. Expansiunea metagalaxiei este una din cele mai grandioase descoperiri ale științei actuale, deși cauza acestui fenomen nu este încă pe deplin lămurită.

DE PE VREMEA LUI LĂPUȘNEANU

Ați publicat în nr. 33 din acest an un reportaj despre turnurile vechi din țara noastră. Printre acestea cred că trebuie să figureze și turnul din centrul orașului Suceava. El are înălțimea de 40 de metri și, după datele unei pisanii slavone, a fost construit de Alexandru Lăpușneanu în anul 1561. În

1809 turnul a fost distrus de un incendiu; a fost restaurat în 1845. Între anii 1867 și 1910 a servit drept foisor de foc.

M. BOCA
Suceava

OPIUL

„Aș dori să cunosc unele amănunte despre opiu, despre istoricul și folosirea lui în medicină”.

Andrei COSTEA
mîner, Vulcan

Răspunde prof. dr. IONESCU STOIAN, directorul Institutului pentru controlul de stat al medicamentelor și cercetării farmaceutice.

Proprietățile sucului lăptos obținut din capsulele de mac erau cunoscute încă în antichitate. Cu 300 de ani înainte de era noastră Teofrast vorbea despre acest produs, denumit în acel timp meconon. Mai tîrziu Dioscoride deosebește sucul capsu-

lor, denumit opos, de un extract din întreaga plantă, meconion, mult mai puțin activ. Industria opiumului ocupa un loc important pe vremea aceea în Asia Mică. Este drept că, după cum arată același autor, nu lipseau nici falsificările opiumului cu suc de Glaucium și de Lactuca.

Arabil au contribuit în mare măsură la răspîndirea opiumului printre popoarele orientale. Cînd islamismul a pătruns în India, o dată cu acesta a pătruns și s-a răspîndit și opiumul. De aici, el ajunge în Extremul Orient, în special în China. Încercările guvernelor chineze de a opri importul de opiu au provocat un conflict între China și Anglia, „războiul opiumului”, care a dus la deschiderea porturilor chineze pentru acest produs, în 1858. În secolul al XIX-lea, în China fumatul opiumului a luat o mare extindere, cuprinzînd 5-10% din populația adultă.

Lupta împotriva toxicomaniei a luat un caracter internațional și o serie de conferințe mondiale au legiferat, în sens restrictiv, producerea și comercializarea opiaceelor.

Pe piața internațională se găsesc diferite sorturi de opiu: opiu de Asia Mică, opiu de Iugoslavia, opiu de Egipt, opiu de India, opiu de China.

Deși în opiu se află un amestec de aproximativ 20 de alcaloizi, acțiunea sa principală este determinată de morfina, aceasta lucrînd în primul rînd asupra sistemului nervos central, ca analgezic general (calmant temporal al durerii). Cu tot numărul mare de substanțe de sinteză obținute în ultimul timp, pînă în prezent morfina a rămas un analgezic nentrecut. Morfina are însă și efecte secundare neplăcute asupra tractului gastrointestinal, provoacă grețuri, vărsături, constipație. Pe de altă parte, obișnuința și toxicomania pe care le dă opiumul limitează utilizarea sa numai la cazurile grave, cînd nu mai acționează alte analgezice, sau în maladiile incurabile, cînd obișnuința nu mai prezintă importanță.

PROGRAMUL DE RADIO

cova! 16.45: Muzică ușoară 17.12: Aril din opere 17.30: Radioracheta pionierilor 18.00: Muzică ușoară romîneasă 18.15: Cu microfonul printre sportivi 18.25: Program muzical pentru evidențianți în întrecerea socialistă 19.00: Limba noastră 19.10: Muzică ușoară 19.30: Universitatea tehnică radio 19.45: Cîntece de Gheorghe Danga 20.10: Muzică simfonică 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Concertul nr. 1 în mi bemol major pentru pian și orchestră de Liszt — solist Walter Gieseking 21.00: Muzică ușoară 21.30: Scriitori la microfon 21.45: Muzică populară 22.20: Muzică de dans 23.06: Muzică de cameră.

Programul II 10.10: Cîntece și prelucrări de Dumitru Stancu 10.31: Muzică de cameră 11.00: Muzică ușoară 11.15: „Filibaș”, schiță de Liviu Rebreanu 11.35: Terfețe vocale din opere 13.05: Octetul opus 20 în mi bemol major de Mendelssohn-Bartholdy 12.36: Orchestre de estradă 13.01: Muzică instrumentală 13.30: Prezentarea romanului „Dona Barbara” de Rómulo Gallegos 13.45: Cîntece de pace 14.05: Muzică populară 14.35: Cuplete din opere 15.00: Ciclul „Concerti grossi de Locatelli” 15.30: Muzică ușoară romînească 16.12: Aril antice interpretate de Benjamins Gligli 16.30: Din muzica popoarelor 17.00: Uverturi de estradă 17.15: Piese corale de Dumitru Kiriac 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Muzică din opera „Lăsați-mă să cînt” de Gherase Dendrinu 18.45: Emisiune culturală 19.00: „Simfonia ploieșteană” de Paul Constantinescu 19.30: Cîntă Margareta Pflsaru și Norocoel Dimitriu 19.50: Pe teme internaționale 20.00: Din repertoriul orchestrei „Barbu Lăutaru” 20.30: Lecția de limba franceză (avansați)

20.45: Melodii lirice 21.20: Opera „Manon Lescaut” de Puccini (actele I și II) 22.40: Piese instrumentale 23.05: Muzică de dans 0.10: Muzică simfonică.

Programul III 21.20: Concert simfonic 22.12—22.59: Piese de estradă.

MIERCURI 18 DECEMBRIE Programul I 5.05: Concert de dimineață 6.05: Prelucrări corale 6.20: Gimnastică 6.30: Emisiunea pentru sate 6.40: Jocuri populare 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Fanfară 7.30: Sfatul medicului — Tutunul și nutriția 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Muzică populară 8.06: Muzică de estradă 8.30: Mic concert simfonic 9.02: Muzică din opere 9.31: Cvartetul de coarde în sol minor de Nicolae Bulciu 10.00: Teatrul la microfon — „Oedip” de Sofocle 11.28: Muzică de cameră 11.54: Muzică populară 12.26: Melodii din filme 13.10: Aril din opere interpretate de soliști romîni 14.00: Din cîntecele și dansurile popoarelor 14.30: Piese simfonice 15.00: Valsuri 15.20: Cîntă corul de copii al Radioteleviziunii din R.D. Germană 16.42: Selecțiuni din opera „Contele de Luxemburg” de Lehar 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică ușoară 17.12: Variațiuni și fugă de Mihail Jora pe o temă de Schumann 17.30: Prietena noastră, cartea 18.00: Cîntece create în anii puterii populare 18.15: Fapte din întrecere 18.30: Program muzical pentru evidențianți în întrecerea socialistă 19.00: Jurnalul satelor 19.25: Romante 20.10: Trio nr. 1 în sol major de Haydn 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Lecția de limba rusă (avansați) 20.55: Muzică ușoară interpretată de Iolanda Mărculescu și Valentin Teodorian 21.15: „Cine știe, câștigă!” (reluare) 22.20: Simfonia simplă de Benjamin Britten; Concertino pentru harpă și orchestră de coarde de Alfred Mendelssohn — so-

listă Liliana Pasquali 22.55: Concert de noapte.

Programul II 10.10: Cîntece de compozitori din țări socialiste 10.30: Sonata pentru violoncel și pian de Theodor Fuchs 11.00: Cîntece și jocuri populare 11.15: Universitatea tehnică radio (reluare) 11.30: Melodii de estradă 12.05: Muzică din opere 12.30: „Cîntare Romîniei socialiste” — montaj literar-muzical 12.45: Din viața de concert a Capitalei 13.30: Însemnări de reporter 13.40: Muzică populară interpretată de Vasile Cănanău și Pavel Tornea 14.05: Melodii de dragoste din opere 14.35: Muzică ușoară 15.00: „Odă bucuriei” de Aram Hacıaturian; „Sută ardelenască” de Pascal Bentoiu 15.30: Cîntece din folclorul nou și jocuri populare 16.12: Lieduri de Hugo Wolff 16.30: Interpreți ai operelor „Aida” de Verdi 17.00: Muzică populară 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Concert de estradă 18.40: Medalion — poetul Valeri Briusov 18.50: Piese corale 19.09: Concertul nr. 1 în mi bemol major pentru pian și orchestră de Liszt — solist Valentin Gheorghiu 19.30: Lecția de limba engleză (începători) 19.45: Melodii... melodii 20.15: Școala și viața 20.35: Muzică populară interpretată de Dan Moisescu și Iosif Milu 21.20: Muzică de cameră de Beethoven 22.08: Muzică de dans 23.05: Simfonia fantastică de Berlioz 0.02: Concert din opere.

Programul III 21.20: Opera „Pélleas și Mélisande” de Debussy (actele IV și V) 22.30—22.59: Suita „Din lumea copiilor” de Myriam Harbé; Trio pentru vioară, clarinet și pian de Tiberiu Olah.

JOI 19 DECEMBRIE Programul I 5.05: Fanfară 5.25: Melodii populare 6.05: Piese de estradă 6.20: Gimnastică 6.30: Emisiunea pentru sate 6.40: Cîntece 7.10: Cîntece și jocuri populare oltenesci 7.30: Sfatul medicului — Cura de ape minerale la domiciliu 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Salut voios de pionier! 8.06: Muzică vocală

și instrumentală 8.30: Muzică de estradă 9.00: Vreau să știu! 9.25: „Uvertură” de Veselin Stolanov; Rapsodie de Mircea Basarab 10.00: Fragment din opera „Răpirea din serai” de Mozart 11.05: Soliști și formații artistice de amatori 11.30: Muzică ușoară 12.00: Aril și scene din opere 12.23: Muzică de cameră 13.10: Muzică populară cerută de ascultătorii 14.00: Concert de prinz 14.30: Scene din opera „Cei patru bădrani” de Wolf Ferrari 15.00: Muzică ușoară romînească 15.30: Melodii populare interpretate la diferite instrumente 16.00: Lieduri interpretate de baritonul Ladislau Konya 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Orchestre de mandoline 17.12: Melodii populare 17.39: Concertul nr. 1 în mi bemol major pentru pian și orchestră de Liszt — solist Emil Sauer 18.00: Seară pentru tineret 19.30: Universitatea tehnică radio 19.45: Aril din opere și opere interpretate de soliști amatori 20.10: Muzică corală de Claudio Monteverdi 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Lecția de limba franceză (începători) 20.55: Jocuri populare 21.00: Scriitori din țară 21.20: Muzică de dans 22.54: Aril celebre din opere 23.16: Sonata pentru vioară și pian de Paul Constantinescu; Sonata nr. 3 pentru violoncel și pian de Hindemith.

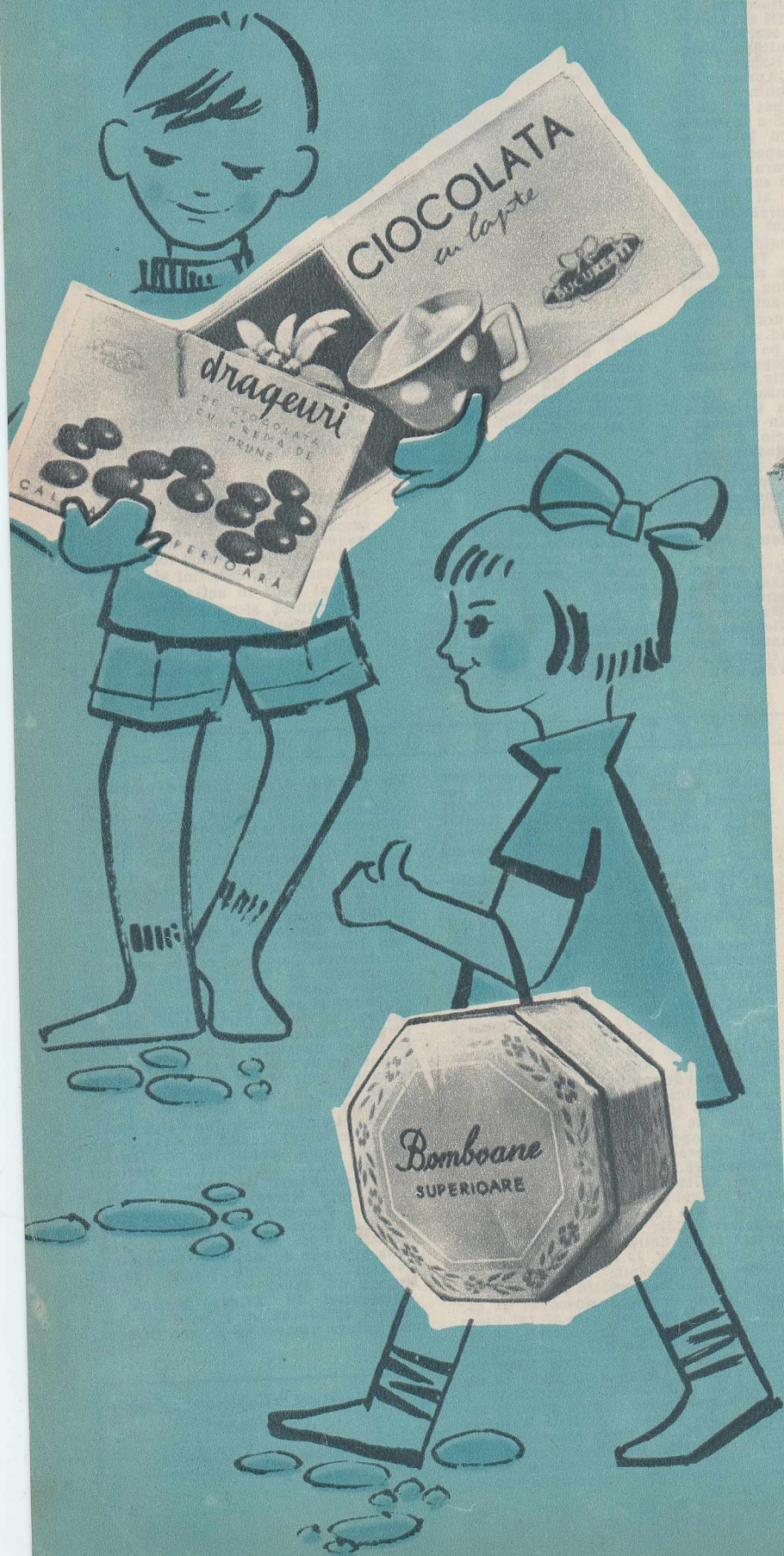
Programul II 10.10: Muzică de estradă 10.40: Suita de dansuri populare de Sabin Drăgoi 11.00: Muzică populară interpretată de Minodora Nemeș 11.15: Pagini literare despre mari obiective industriale din țara noastră 11.30: Concert simfonic 12.05: Piese lirice pentru pian opus 65 de Grieg 12.26: Muzică ușoară 13.05: Interpreți romîni ai operelor „Bărbierul din Sevilla” de Rossini 13.30: Note de lector 13.40: Cîntece 14.05: Prelucrări și aranjamente de folclor 14.35: Muzică ușoară romînească 15.00: Concert din opere 15.30: Muzică vocală și instrumentală 16.12: Cîntece pentru cel mic 16.20: Pe teme medicale 16.30: Din muzica popoarelor 17.00: Melodii instrumentale de muzică

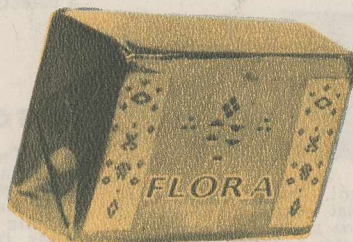

Dati copiilor dulciuri

DIMINEAȚA ȘI SEARA

SĂPUNURILE
DE
CALITATE
SUPERIOARĂ

FLORA

SANTAL

MONA LISA

